

ΚΕΙΜΕΝΟ Ε΄

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΜΑΣ

Ι. ΓΕΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

α. Γενικά

1. Έπειδή η χώρα μας είναι με χύλιους δυό τρόπους εξαρτημένη από τον ιμπεριαλισμό και τα μονοπώλια, η σημερινή κρίση του καπιταλιστικού συστήματος χτυπάει το λαό μας και στο κοινωνικό και στο οικονομικό και στο πολιτικό και πολιτιστικό επίπεδο.

2. Είναι τέτοια η φύση της μεγαλοαστικής τάξης στη χώρα μας (ξεπουλημένη στους ξένους και αὐταρχική για τον Ελληνικό λαό), που η Ελληνική κοινωνία δέ σηκώνει μιάν "αστικοδημοκρατική" προοπτική. Τα τελευταία 10 - 15 χρόνια έχουν αποδείξει πώς κάθε φορά που ο λαός πίστεψε πώς στέριωσε η δημοκρατία, πώς εξασφαλίστηκε το φως, η δουλειά, η μόρφωση κινητοποιόντουσαν οι μηχανισμοί που με φροντίδα κι επιμέλεια θρέφει η δρελιά σε συνεργασία με τους "συμμάχους" και οδηγούσαν σε αντιλαϊκές, αντιεθνικές "λύσεις".

3. Σύμφωνα με τα δεδομένα της σημερινής κατάστασης λοιπόν το καταστημένο στον τόπο μας θα αλλάξει 3 προσωπεύα στη σειρά, ανάλογα με τις ανάγκες και τις επιλογές των καιρών.

- Αὐταρχικό πολίτευμα με υπερενίσχυση της εκτελεστικής εξουσίας.
- Καθεστώς έκτακτης ανάγκης κι έκτάκτων μέτρων.
- Άνοιχτή στρατιωτικο-φασιστική δικτατορία.

Τό πέραςμα από τό ένα πρόσωπο στο άλλο εξαρτάται από τό σημεῖο που συναντιέται η αδυναμία των ξένων δυναστών και των ντόπιων φύλων τους με την αυξανόμενη όρμη των λαϊκών δυνάμεων.

Άπέναντι σ'αὐτές τις εξελίξεις όρθώνεται κι αντιπαλεύει, πάντα απορρίπτοντας τά τεχνάσματα του καταστημένου, τό Λαϊκό Κίνημα προωθώντας τους δικούς του στόχους, τό δικό του μονοπάτι.

Κάθε εὐχέρεια απ'τή μεριά του κράτους και των αστικών πολιτικών κομμάτων νά επιβάλλουν τις δικές τους λύσεις, φανερώνει:

- Άπό τή μιὰ τή δυνατότητα νά εξασφαλίζουν τή συναίνεση του λαού με παραπλανητικές μικροπαραχωρήσεις.

- Καί από τήν ἄλλη τήν ἀδυναμία τοῦ Λαϊκοῦ Κινήματος νά ἐπιβάλῃ ἐλεύσεις χωρίς συμβιβασμούς, πείθοντας, συσπειρώνοντας καί ἐνεργοποιώντας ὅλο τόν λαό.

4. Στίς 23 'Ιούλη τοῦ '74 κάτω ἀπό τή λαϊκή πίεση καί τό βάρος τῶν λαθῶν τῆς χούντας ὑπῆρξε ἀλλαγὴ στόν τρόπο (καί μόνο στόν τρόπο) πού ἡ ἄρχουσα τάξη ἀσκεῖ τήν ἐξουσία, στά πλαίσια ἐνός συμβιβασμοῦ ἀνάμεσα στή στρατιωτική καί τήν πολιτική δεξιὰ (γέφυρα 'Αβέρωφ) καί τῆς νέας γραμμῆς τοῦ Πενταγώνου καί τοῦ NATO γιά τό χῶρο τῆς Ν.Α. Μεσογείου. Παραχωρήθηκε δηλαδή ἡ κυβερνητική σκυτάλη ἀπό τή χούντα στούς εὐπρόσωπους ἐκφραστές τῆς ἀστικής τάξης.

Παρόλο πού ἡ ἀλλαγὴ τοῦ 'Ιούλη ἦταν ἀποτέλεσμα αὐτοῦ τοῦ συμβιβασμοῦ, ἦταν παράλληλα καί ἓνα θετικό βῆμα, μιά καί ξανούχτηκαν τεράστιες δυνατότητες γιά τήν ὁργανωτική ἀνάπτυξη καί ἀνοικτή πολιτική δράση τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου.

Ἡ χρησιμοποίηση τῶν μέ ἀγώνα καί αἷμα κατακτημένων στοιχειωδῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν μπορεῖ νά δώσει τήν εὐκαιρία γιά τήν ἀνδρωση ἀξιόμαχων ὁργανώσεων πού νά ἀγκαλιάζουν πλατιές λαϊκές μάζες ὥστε νά δημιουργηθοῦν ἔτσι οἱ συνθήκες γιά μιά νικηφόρα πορεία.

β. Κυβερνητική πολιτική

1. Ἡ μεταπολιτευτική πορεία τῆς κυβέρνησης τῆς Νέας Δημοκρατίας, ἐξ αὐτῆς τοῦ ὅτι ὑπῆρξε καρπός συμβιβασμοῦ ἀνάμεσα στά ἱμπεριαλιστικά κέντρα τῶν Η.Π.Α. τῆς Δ. Εὐρώπης καί τῆς ντόπιας ὀλιγαρχίας λόγω τοῦ ταξικοῦ της περιεχομένου, - παρά τίς ἀντιθέσεις μέσα στήν ἑδία τήν ἀστική τάξη - ἀπέδειξε στήν πράξη μέ τά ἔργα της τήν ἀνικανότητα καί τήν ἀπροθυμία τῆς νά προχωρήσει στήν ὑλοποίηση ἔστω καί τῶν ἑδίων τῶν προεκλογικῶν της ὑποσχέσεων - ὑποσχέσεις πού πάνω σ'αὐτές στηρίχτηκε ἡ ἐκλογική νίκη τοῦ '74 τῆς Νέας Δημοκρατίας - πού θά ἀπέβλεπαν:

- Στή διασφάλιση τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας καί στήν προάσπιση τῶν κυριαρχικῶν της δικαιωμάτων.
- Στήν ἐμπέδωση καί λειτουργία δημοκρατικῶν θεσμῶν καί
- στήν δικαίωση τῶν διεκδικήσεων τῶν ἐργαζόμενων μέ παράλληλο περιορισμό τῆς ἀσودασίας τῶν ξένων καί ντόπιων μονοπωλίων.

Ἡ Κυβέρνηση ὅχι μόνο δέν προχώρησε, ἀλλά οὔτε καὶ προσαναλίστηκε σ'αὐτούς τοὺς στόχους πού ἀποτελοῦσαν ταυτόχρονα πανδημοκρατικά αἰτήματα τοῦ λαοῦ μας.

2. Αντίθετα, η πολιτική της στά κρίσιμα έξωτερικά προβλήματα του τόπου μας ήταν και είναι μια πολιτική των υποχωρήσεων απέναντι στις επεκτατικές βλέψεις των καθοδηγούμενων από τους αμερικάνους έμπεριαλιστές τούρκων σωβινιστών. Πρόσφατα επίσης αποφασίστηκαν διαπραγματεύσεις χωρίς να προκαθοριστεί σάν πλαίσιο ή συνθήκη της Γενεύης του '58, πράγμα που όξυνει την τουρκική επίθετικότητα και υπονομεύει την ειρήνη στο Αίγαίο.

Παρά τις διακηρύξεις και τις υποσχέσεις της, παρά την δραστηριότητα των "άνοιγμάτων" στις Βαλκανικές χώρες και στην Μ. Ανατολή, προχώρησε στην πράξη, σε μια σειρά μεθοδεύσεις για την επαναφορά στο στρατιωτικό σκέλος του ΝΑΤΟ. Διαμόρφωσε την τελική συμφωνία - πλαίσιο για την παραμονή των αμερικανικών βάσεων στην πατρίδα μας, παρά την παλλαϊκή απαίτηση για την απομάκρυνσή τους, δένοντας το λαό μας στο ἄρμα εκείνων που επέβαλαν την δικτατορία στη χώρα μας και έπεξεργάστηκαν την τραγωδία της Κύπρου. Τελευταία προσπαθεί να εμφανίσει την θεωρία των "καλών και κακών Αμερικάνων" ώστε ύστερα από τη νίκη του Κάρτερ στις αμερικανικές εκλογές να επανακτηθεί το χαμένο έδαφος του αμερικάνικου έμπεριαλισμού στη χώρα μας.

Κοφείει προκλητικά στο αίτημα των πολιτικών δυνάμεων της χώρας για αναπροσανατολισμό της έξωτερικής μας πολιτικής από την μονόπλευρη προσκόλλησή της στους δυτικούς "συμμάχους" μας έξουδετερώνοντας έτσι τα σημαντικά έρείσματά μας στην κατεύθυνση της ισότιμης συνεργασίας και ανάπτυξης σχέσεων με τις αδέσμευτες και σοσιαλιστικές χώρες. Ακόμη σχεδιάζει και προωθεί την έξωτερική της πολιτική χωρίς την ένημέρωση του λαού, κλονίζοντας έτσι την όμοψυχία του, υπονομεύοντας την ένότητά του.

3. Στο έσωτερικό μέτωπο της χώρας προχωρεί στην θωράκιση του αὐταρχικού μονοκομματικού κράτους της, παρά την έντονη λαϊκή ἀγανάκτηση με σειρά νόμων (ν. 330, πανεπιστημιακό ἄσυλο, νομοσχέδιο για τις έκτοπίσεις κλπ). Παράλληλα καλλιεργεί κλίμα πολιτικής πόλωσης διχάζοντας έτσι το λαό, με άνοιχτές επιθέσεις ενάντια στις προοδευτικές δυνάμεις της χώρας μας.

Έλαχιστοπολεί τη λειτουργία του κοινοβουλίου περιορίζοντας το ρόλο της αντιπολίτευσης στον τυπικό διαχωρισμό ευθυνών για ενέργειες που ήδη έχουν γίνει, άδιαφορώντας για την ένημέρωση του λαού γύρω από τα προβλήματά του.

Με την "τερματισθείσα αποχούντοποίηση" και ενώ είναι σ' όλους

γνωστή ή ύπαρξη καί δράση βασιλοχουντικῶν στοιχείων στό στρατό καί στήν κρατική μηχανή, ύπονομεύει τά θεμέλια τῆς δημοκρατίας στόν τόπο μας, ἐπιτρέποντας ἔτσι τήν ἐπικράτηση κλίματος τρομοκρατίας στήν πολιτική ζωή τοῦ τόπου.

Στά ζωτικά οἰκονομικά πρόβλήματα τοῦ λαοῦ μας ἀπαντάει μέ κατάφωρα χτυπήματα στούς ἀγῶνες τῶν ἐργαζόμενων καί τῆς νεολαίας μας, γιά τήν ἀνοδο τοῦ βιοτικού τους ἐπιπέδου, γιά τήν βελτίωση τῶν συνθηκῶν δουλειᾶς καί διαβίωσης. Ἀκόμα ἐντείνει τήν "προετοιμασία" τῆς χώρας μας γιά τήν εἰσοδό της στήν ΕΟΚ μέ ἓνα πλέγμα νόμων πού ἀφήνουν τό λαό καί τήν πατρίδα μας στύς διαθέσεις τῶν μονοπωλίων, ἀγνοώντας προκλητικά τόν μέχρι τό τώρα ρόλο τους στήν οἰκονομική ἀνάπτυξη τοῦ τόπου μας.

4. Συμπερασματικά λοιπόν, τά κύρια χαρακτηριστικά τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς προσδιορίζουν τρεῖς διαστάσεις τῆς "νέας" δημοκρατίας μας:

- ἀτλαντική στόν προσανατολισμό της
- αὐταρχική στή λειτουργία της καί
- ἀντιλαϊκή στό περιεχόμενό της.

γ. Κυβερνητική τακτική

1. Τό βασικό χαρακτηριστικό τῆς σημερινῆς κυβέρνησης εἶναι ή πολιτική της κυριαρχία, ἀπόρροια τῆς ἐκλογικῆς νίκης τοῦ '74 σάν συγκυριακή καθαρά συμμαχία μικροαστικῶν καί ἀγροτικῶν στρωμάτων μέ τό μεγάλο κεφάλαιο, κάτω ἀπό τίς ἰδιόμορφες συνθήκες τῆς μεταπολύτευσης, τόν ἀποπροσανατολισμό τοῦ λαοῦ σέ σχέση μέ τήν ἀληθινή φύση τῆς ἀλλαγῆς τοῦ Ἰούλη, τόν ἐκφοβισμό μέ τήν προπαγάνδα τοῦ "Καραμανλῆς ἢ Τάνκς". Αὕτη ή πολιτική κυριαρχία τῆς κυβέρνησης διαπιστώνεται ἀπό τά μαζικά μέσα ἐνημέρωσης (ραδιόφωνο, τηλεόραση) ἀπό τόν ἀστικό Τύπο κλπ.

Διαπιστώνεται ἀπό τοὺς μηχανισμούς προπαγάνδας ὑποτέλειαν στή Δύση (= "ἀνήκομεν εἰς τήν δύσιν"), τῶν θεωριῶν τῆς κοινωνικῆς γαλήνης καί τῆς ἡσυχίας, τῆς προσωπολατρείας (= "Ἐθνάρχης, Καραμανλῆς") τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ κλπ. Διαπιστώνεται τέλος ἀπό τήν κυβερνητική μονοπώληση καί στεγανοποίηση βασικῶν τομέων ἀστικοῦ κράτους, τοῦ Στρατοῦ καί τῆς Διοίκησης.

Αὕτη ή πολιτική κυριαρχία χρησιμοποιεῖται ἀπό τήν Κυβέρνηση μέ σκοπό:

- τήν ἡγεμονία τῆς Δεξιᾶς σάν τήν μόνη "ἐθνική δύναμη" μέσα ἀπό

τή συνεχή επέκταση της πλειοψηφίας της - καί μέ τήν κατασυκοφάντηση της 'Αριστεράς,

- τόν έγκλωβισμό τών πολιτικών εξέλιξεων στά όρια άνοχής τοῦ κράτους της Δεξιᾶς. "Ετσι τήν αντιϊμπεριαλιστική πολιτική τήν όνομάζει "άντιαμερικάνικο σύμπλεγμα" στήν πολιτική της έθνικής ανεξαρτησίας καί τών νέων διεθνών έρεισμάτων δύνει τό χαρακτηρισμό "άριστερά της άριστεράς" καί τούς άγώνες τοῦ λαοῦ ένάντια στά κυβερνητικά νομ/δια κλπ.
- τόν όσο τό δυνατόν περισσότερο παραγκωνισμό τοῦ λαοῦ από τή συμμετοχή του τόσο στήν πληροφόρηση όσο καί στήν χάραξη της έξωτερικής καί έσωτερικής μας πολιτικής καί
- τήν πόλωση μέ τίς άριστερές πολιτικές δυνάμεις.

2. Δεύτερο σημαντικό στοιχείο της κυβερνητικής τακτικής ή προσπάθειά της νά όδηγήσει καί νά έντάξει όλους τούς μαζικούς φορείς, τά εργατικά συνδικάτα, τά εργοστάσια καί σωματεία, τούς αγροτικούς συλλόγους, τήν τοπική αὐτοδιοίκηση, φοιτητικούς καί σπουδαστικούς φορείς, όλα τά κύτταρα όπου δουλεύει καί μορφώνεται ή νεολαία καί ό λαός, σέ μιá δική της πολιτική πλατφόρμα, επιδιώκοντας εἴτε μέ τήν παρουσία της εἴτε μέ τόν άσφυκτικό έλεγχο της, τήν χειραγώγησή τους καί ταυτόχρονα νά τούς κάνει συνυπεύθυνους γιά τήν πολιτική της.

Αὐτή ή κυβερνητική πολιτική, ή πολιτική της συναίνεσης, εἶναι ένα καινούργιο στοιχείο στήν πορεία τοῦ άστικοῦ καθεστώτος. Προδικτατορικά άρκοῦσε μιá άρνητική τοποθέτηση της δεξιᾶς καί μιá δυναμική καταστολή σάν άνταπάντηση τών διεκδικητικῶν πολιτικῶν άγώνων τοῦ λαοῦ καί της νεολαίας (π.χ φοιτητικοί άγώνες τοῦ 15%, αγροτικοί συλλαλητήρια, άγώνες τοῦ 1-1-4 κλπ). Σήμερα όμως ή κυβέρνηση καί ή άστική τάξη αντιμετωπίζουν τά μαζικά κινήματα μέ θεσμικά πλαίσια πού κατοχυρώνουν τόν όργανωτικό καί διοικητικό έλεγχο τους. (Π.χ ποινικοποίηση τῶν πολιτικῶν καί διεκδικητικῶν άγώνων τους, νομοσχέδια γιά κρατικό συνδικαλισμό, άσφυκτικός έλεγχος της τοπικής αὐτοδιοίκησης, συνδιοίκηση τῶν Πανεπιστημίων, έκτόπιση, ίδιώνυμο κλπ). 'Η αίτία αὐτῆς της αλλαγῆς της συμπεριφορᾶς τοῦ άστικοῦ κράτους βρίσκεται στήν άξασφάλιση της έντατικοποίησης της έκμετάλλευσης, όσο καί στόν διαμορφούμενο μονοπωλιακό καπιταλισμό.

Ποῦ άποβλέπει αὐτή ή διαβρωτική πολιτική, ή πολιτική της συναίνεσης;

- νά φράξει τήν ανάπτυξη τῶν μαζικῶν κινήματων διαβρώνοντας τα μέ ρεφορμιστικές ἢ σοσιαλελευθερωτικές ἐργατοπατερύστικες ἡγεσίες,
- νά ἀνασυγκροτηθεῖ καλύτερα τό κράτος τῆς δεξιᾶς.

3. Τρίτο γινώρισμα τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς εἶναι ὁ ἀντιδημοκρατικός κατήφορος. Ἡ πολύπλευρη κρίση τοῦ μονοπωλιακοῦ καπιταλισμοῦ ἔχει σάν πολιτική ἔκφραση τήν λήψη ἀντιδραστικῶν, ἀντιδημοκρατικῶν μέτρων ἀπό τήν πλευρά τῆς Κυβέρνησης, γιά τήν ἔδρα του τήν ἐπιβίωση. Αὕτη ἡ κρίση ὀξύνει τίς ταξικές ἀντιθέσεις μέσα στήν ἐλληνική κοινωνία, πράγμα πού

- ἐπιταχύνει τήν ὥρμανση τῆς λαϊκῆς συνείδησης γιά ἐθνική ἀνεξαρτησία, λαϊκή κυριαρχία καί κοινωνική προκοπή καί
- δίνει πρόσφορα ἔδαφος γιά διεκδικητικούς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ καί τῆς νεολαίας μπροστά στήν φιλομονοπωλιακή πολιτική τῆς Κυβέρνησης.

δ. Οἱ ἄλλες πολιτικές δυνάμεις; (νά ρωτήσω)

II. ΤΟ ΛΑΪΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

α. Οἱ πόθοι τοῦ Λαοῦ μας

1. Καί ὁ ἐργαζόμενος Λαός μας; Τί συμπεράσματα ἔχει ἀντλήσει ἀπό τήν μεταπολιτευτική πορεία τῆς Κυβέρνησης;

Ἀπέναντι σέ μιᾶ κυβερνητική πολιτική πού μεταθέτει τά οἰκονομικά βάρη στίς πλάτες του, πού τόν παραγκωνίζει συστηματικά καί τόν μεταβάλλει ἀπό φυσικό πρωταγωνιστή τῆς δημόσιας ζωῆς σέ παθητικό δέκτη, πού καλλιεργεῖ τήν πόλωση καί τή διάσπασή του σέ καθοριστικές ἐθνικά στιγμές, τί στάση κρατᾷ, πῶς ἀντιδρᾷ;

Ἀπέναντι σ' αὐτή τήν πολιτική ὁ ἐλληνικός Λαός, ὁ ἐργαζόμενος Λαός συνειδητοποιεῖ μέρα μέ τή μέρα, τήν ἀναγκαιότητα τῆς συσπείρωσής του ἐναντίον τοῦ ἀντιδημοκρατικοῦ κατήφορου τῆς Κυβέρνησης τῆς Νέας Δημοκρατίας, τῆς Κυβέρνησης τῆς Δεξιᾶς.

2. Μέσα ἀπό τά δεινά τῆς ἐφτάχρονης χούντας καί τό φύημα τῶν πολιτικῶν του ἐλευθεριῶν κατάχτησε μιᾶ βαθειά δημοκρατική συνείδηση πού σίγουρα δέν ἐκφράζεται μέσα ἀπό τήν πολιτική τῆς Νέας Δημοκρατίας.

Μέσα ἀπό τίς συμφορές τῆς ξένης ἐξάρτησης συνειδητοποιεῖ καθημερινά τό ρόλο τῶν Ἀμερικάνων καί τῶν "συμμάχων" μας καί σφυρηλατεῖ τήν ἀντιϊμπεριαλιστική του συνείδηση.

Μέσα από την ίδια του την πύρα από προηγούμενες δημοκρατικές λαϊκές συσπειρώσεις, από την ιστορική αλήθεια των προοδευτικών Κινημάτων του τόπου μας, εκτιμά τη σημερινή αναγκαιότητα για μία αντιδεξιά συσπείρωση.

3. "Έτσι, λοιπόν, μία βαθειά ένωτική δημοκρατική συσπείρωση, μία αντιδεξιά συσπείρωση, είναι ή έκφραση των πόθων και της πείρας του Λαού μας, είναι ή έκφραση του πολιτικού του αίσθητηριού.

Τό περιεχόμενο αυτής της αντιδεξιᾶς λαϊκῆς συσπείρωσης προσδιορίζει τον αγώνα του Λαού μας.

- για μία ανεξάρτητη Ελλάδα, χωρίς ξένα κέντρα λήψης αποφάσεων, χωρίς ξένες βάσεις ελέγχου, χωρίς ξενόδοουλη πολιτική, για τη διαφύλαξη των κυριαρχικών της δικαιωμάτων.
- για την κατοχύρωση και εμπέδωση των δημοκρατικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων του Λαού.
- για τό σταμάτημα της άσυδοσίας και της εκμετάλλευσης των ξένων και ντόπιων μονοπωλίων.
- για τη δικαίωση των διεκδικήσεων για μόρφωση, φωμί, δουλειά, για την κοινωνική προκοπή και πρόοδο.

4. 'Από τό παραπάνω περιεχόμενο, διαπιστώνεται ότι σήμερα μία βαθειά αντίθεση διαπνέει την πολιτική ζωή του τόπου μας:

'Από την μία μεριά βρίσκεται ή βαθειά ένωτική δημοκρατική συνείδηση, ή αντιδεξιά συσπείρωση του εργαζόμενου Λαού κι' από την ἄλλη ή κυβερνητική πολιτική, ή πολιτική τῆς Δεξιᾶς.

Και αυτή ή καθολική συσπείρωση του Λαού είναι καθοριστική για τους πρωτοπόρους πολιτικούς φορείς, για τό ΠΑ.ΣΟ.Κ., πού πρέπει μέ κάθε τρόπο νά τήν αναπτύξουν δυναμικά και νά τήν εκφράσουν στήν πράξη. Νά επεξεργαστοῦν δηλαδή αποτελεσματική τακτική για νά μπορέσουν νά τήν προωθήσουν.

β. 'Η κατάσταση του λ.κ. Γενική έκτίμηση

1. Μέσα στις σημερινές συνθήκες του φιλοϊμπεριαλιστικού προανατολισμού τῆς κυβέρνησης τῆς δεξιᾶς, ριζοσπαστικοποιούνται όλοένα και περισσότερα τμήματα του Λαού, πού ἔρχονται καθημερινά αντιμέτωπα μέ τήν πολιτική ανασυγκρότηση του κράτους της, τῆς ἀνδρωσης και ἀνάπτυξης του μονοκομματισμού, τῶν νομοσχεδίων και τῶν δυνάμεων κα-

ταστολής.

Στίς σημερινές συνθήκες κρίσης τοῦ μονοπωλιακοῦ καπιταλισμοῦ, τά συσσωρευμένα προβλήματα τῆς ἐπαγγελματικῆς ἀποκατάστασης, τοῦ μεροκάματου πείνας, τῆς ἀνεργίας, τῆς ὑποαπασχόλησης, τῆς ἔλλειψης ὁποιασδήποτε μέριμνας γιά τήν ἀξιοποίηση καί πληρωμή τῆς ἐργασίας, τῆς ἀνίσης κατανομῆς τοῦ εἰσοδήματος, συσπειρώνουν τόν ἐργαζόμενο λαό γύρω ἀπό τοὺς προοδευτικούς φορεῖς, πού ἔχουν ἔτσι, τήν εὐκαιρία νά διατηροῦν ζωντανή τήν προοπτική μιᾶς ριζικῆς ἀλλαγῆς. Αὐτές οἱ συνθήκες στήν πολιτική, κοινωνική καί οἰκονομική ζωή τῆς χώρας μας ἔγιναν οἱ αἰτίες καί ἡ ἀντικειμενική βάση γιά τόν προσδιορισμό τῶν θετικῶν στοιχείων τῆς ἀνάπτυξης τοῦ λαϊκοῦ κινήματος

- μέ τήν ἔντονη πολιτικοποίηση καί ριζοσπαστικοποίηση ὁλοένα καί περισσότερων τμημάτων τοῦ λαοῦ
- μέ τήν ἀγωνιστική διάθεση καί παρουσία πού ἐκφράστηκε σέ παλλακές κινήτοποιήσεις μέ ἀντιὑπερριλιστικό περιεχόμενο καί μέ κατεύθυνση τά δημοκρατικά του δικαιώματα
- μέ τίς δημοκρατικές κατακτήσεις συνδικάτων τῶν ἐργαζομένων καί τήν ἀποφασιστική προάσπιση τῶν συμφερόντων τους μέσα ἀπ'αὐτά
- μέ τόν προοδευτικό προσανατολισμό του καί τήν κατά συνέπεια συσπείρωση γύρω ἀπό τοὺς προοδευτικούς πολιτικούς φορεῖς καί κύρια τό ΠΑ.ΣΟ.Κ.

2. Παρά τίς ἀναμφισβήτητες κατακτήσεις τοῦ λαϊκοῦ κινήματος καί τήν ἀνάπτυξή του, σοβαρά τμήματα τοῦ ἐργαζομένου λαοῦ μένουν ἔξω ἀπό τοὺς προοδευτικούς φορεῖς καί κύρια ἀπό τοὺς συλλόγους καί τά συνδικάτα παρ'ὅλες τίς προοδευτικές ἀντιλήψεις τους καί τίς ἀγωνιστικές διαθέσεις τους. Εἶναι μιᾶ ταλάντευση πού γι'αὐτήν ἔχουν εὐθύνη ὅλοι οἱ προοδευτικοί πολιτικοί φορεῖς, γιατί δέν ἀνέπτυξαν μέχρι τὰ σήμερα ὅσο θά 'πρεπε μιᾶ ἀνοιχτή μαζική πολιτική δράση.

"Ἐτσι, τό λαϊκό κίνημα στοὺς ἐπὶ μέρους του χώρους δέν ἀναπτύχθηκε ὅσο μπορούσε.

- Στά ἐργατικά συνδικάτα σέ κεντρικό ἐπίπεδο, ἐκφράστηκαν δυνάμεις πού ταυτιζόντουσαν πολλές φορές μέ τήν κυβερνητική πολιτική. Ὁ κρατικός συνδικαλισμός στηριγμένος στήν πολιτική κυριαρχία τῆς κυβέρνησης βρῆκε πρόσφορο ἔδαφος στίς ἀντικειμενικές καί ὑποκειμενικές ἀδυναμίες τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος ὅχι χωρὶς εὐθύνη τῶν

προοδευτικῶν δυνάμεων.

- Στούς ἀγροτικούς συλλόγους ἡ ἔλλειψη ἱστορικῆς παράδοσης, πείρας καὶ ὀργάνωσης, ἡ εὐκολία διάσπασης τοὺς δημιουργοῦσαν πρόσθετες δυσκολίες γιὰ τὴ δραστηριοποίηση καὶ ἀνάπτυξή τους.
- Στὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκηση ὁ ἀσφυκτικὸς κυβερνητικὸς ἔλεγχος δυσκόλεψε τὴ δυνατότητα λειτουργίας τοπικῶν συλλόγων πολιτιστικοῦ καὶ κοινωνικοῦ περιεχομένου.

3. Ἐδῶ πρέπει νὰ σταθεῖ καὶ νὰ ἐκτιμήσει τίς εὐθύνες του συνολικά ὁ προοδευτικὸς χῶρος.

Κύρια χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα αὐτῶν τῶν ἀδυναμιῶν εἶναι:

- Ἡ πολυδιάσπαση καὶ ἡ ἔλλειψη συντονισμοῦ τοῦ λαϊκοῦ κινήματος πού δέ βοηθᾷ στὴν ἀποφασιστικὴ του παρέμβαση. Τό θέμα τῆς ἐνότητας στὴν δράση ἀποτελεῖ κρίσιμο σημεῖο γιὰ τὴ σημερινή φάση ἀνάπτυξής του.
- Ἡ ἔλλειψη ἐπεξεργασμένων προγραμμάτων καὶ τακτικῆς πού θά συσπεύρωνε τοὺς ἐργαζόμενους.
- Ἡ ἔλλειψη σωστῆς σύνδεσης τῶν οἰκονομικῶν ἀγῶνων μέ μιὰ προοπτικὴ πού νά δύνει πάντα μέ σαφήνεια τὰ μετέπειτα βήματα καὶ τίς μορφές πάλης καὶ πού νά ἐξασφαλίζει τὴ μετεξέλιξή τους σέ πολιτικού ἀγῶνα γιὰ τὴν κατάκτηση πολιτικῆς συνείδησης.

- III. Η ΠΑΛΗ ΜΑΣ ΣΗΜΕΡΑ:
- ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΔΕΣΜΕΥΤΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
 - ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ
 - ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΜΑΖΙΚΩΝ-ΕΝΩΤΙΚΩΝ-ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΚΙΝΗΜΑΤΩΝ
 - ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

1. Βρισκόμαστε μπροστά σ' ἓνα κεντρικὸ καθήκον:

Νὰ υλοποιήσουμε στὴν πράξη, νὰ προωθήσουμε ἐνεργητικά τὴν ἀντιδεξιὰ δημοκρατικὴ συσπείρωση τοῦ Λαοῦ, μέ μιὰ ἀγωνιστικὴ ἐνωτικὴ τακτικὴ, πού σὰν στόχο θά ἔχει νὰ προωθήσει ἀπὸ τὴ μιὰ τοὺς διεκδικητικούς ἀγῶνες στοὺς τόπους πού δουλεύει, κατοικεῖ καὶ μορφώνεται ὁ ἐργαζόμενος Λαὸς κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη τοὺς πολιτικούς ἀγῶνες, πού θά εἶναι καὶ παλλαϊκοὶ στόχοι, κοινοὶ στόχοι τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων τοῦ τόπου μας καὶ κύρια οἱ ἀγῶνες γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία.

2. Στό μέτωπο τῶν δημοκρατικῶν κατακτήσεων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν, ἡ αὐταρχικὴ πολιτικὴ τῆς δεξιᾶς στοὺς θεσμούς, οἱ ἐπιθέσεις της στὴς

οικονομικές και κοινωνικές διενδολήσεις υπέρω τών μονοπωλίων δέν μās βάζουν μπροστά στο δίλημμα αν είναι αναπόφευκτη ή δράση, άλλω αν είναι αναγκαία επίλογή έκφρασης τών πεποιθήσεων μαζίά τών τμημάτων του εργαζόμενου λαοῦ.

Μιά γραμμή προπαγάνδας και σύμωσης σήμερα είναι στατική αδιέξοδη. Σ'αυτή τή φάση περισσότερο από κάθε άλλη φορά πρέπει ό λαός νά συσπειρωθεῖ σέ μια γραμμή δράσης, σέ μια πολιτική αντίληψη ενεργοποίησης του ενάντια στον αντιδημοκρατικό κατήφορο τής δεξιās.

"Ετσι μόνο θα μπορούσαμε ν'αντιπαρεθεοῦμε στην πολιτική κυριαρχία τής κυβέρνησης, στις επιπτώσεις της και στα τωρινά εθνικά κρίσιμα θέματα. Κάθε αδράνεια, κάθε ταλάντευση, κάθε "διερεύνηση προθέσεων" είναι εκείνη πού ακριβώς αποθρασύνει τήν κυβέρνηση τής Δεξιās, λύνοντάς της τά χέρια. Μέχρι σήμερα, ή κύρια κατεύθυνση του λαϊκού κινήματος ήταν μια αντιιμπεριαλιστική προπαγάνδα-σύμωση και συνθηματολογία, και πού αντικειμενικά ήταν απαραίτητη για νά δημιουργηθοῦν οί ὅροι για μια ανοιχτή, μαζική πολιτική δράσης. Και οί ὅροι σήμερα υπάρχουν και εκφράζονται μέσα από τήν δημοκρατική συνείδηση του λαοῦ μας, πού πρέπει ν'αποτελέσει τήν αφετηρία μετεξέλιξής της σέ μια δημοκρατική δράση:

- μέ κεντρικούς, μαζικούς, ένωτικούς πολιτικούς αγῶνες, πού θα δύνουν ταυτόχρονα δημιουργική θετική προοπτική. "Ένα κίνημα μαζών ἔχει σημασία νά μήν παρὰσύρεται σέ συγκρούσεις αλλοπρόσβατες και πολωτικές και κινητοποιήσεις πού τό αποπροσανατολίζουν, τό διασκοῦν και τό απομαζικοποιοῦν ιδιαίτερα σ'αυτή τή φάση δραστηριοποίησης και ανάπτυξης.

- μέ τή μαζική συσπείρωση μέσα από τά άμεσα ζωτικά προβλήματα και τήν πάλη γι'αυτά.

- μέ τή συνεχή επαγρύπνηση και τήν πανεθνική κινητοποίηση για τήν απόκρουση τής ιμπεριαλιστικής επίβουλής, για τήν κατάκτηση τής εθνικής μας ανεξαρτησίας για τήν προάσπιση τής εδαφικής μας ακεραιότητας και τών κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

3. "Ετσι πρέπει νά δοῦμε τήν πολιτική μας στάση. Συμπερασματικά:

Η αντιιμπεριαλιστική συνείδηση και προπαγάνδα μέ βάση τά πανεθνικά πολιτικά συνθήματα, στο μέτωπο μέ τις δυνάμεις πού πραγματικά αγωνίζονται για τήν εθνική μας απελευθέρωση, εναντι στην πολιτική της εξάρτησης και του "άνήκομεν εἰς τήν Δύσιν" τής δεξιās, ἔχει για

μᾶς σάν γενική τακτική ἐπιλογή τήν ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ γιά τήν προώθηση μαζικῶν ἐνωτικῶν διεκδικητικῶν κινήματων.

- γιά τήν κατάκτηση τῶν δημοκρατικῶν δικαιωμάτων καί ἐλευθεριῶν
- γιά τήν ἐπίτευξη τῶν οἰκονομικῶν καί συνδικαλιστικῶν διεκδικήσεων γιά μόρφωση - ψωμί - δουλειά.
- γιά τήν ὀργάνωση τοῦ Λαοῦ σάν τή μόνη ἀφετηρία τῆς πραγματικῆς συμμετοχῆς του στίς ἀποφάσεις πού τόν ἀφοροῦν.

Τέλος:

Ἡ ἀνάπτυξη τῆς ἀντιδεξιᾶς συσπείρωσης μέσα ἀπό τήν Δημοκρατική Πολιτική Δράση, θά ἀποτελέσει τήν ἀφετηρία γιά τή μετεξέλιξή της σέ γενικευμένη ἐνωτική πάλη ὅλου τοῦ Λαοῦ, γιά τή Λαϊκή Δημοκρατική Ἐνότητα, πού θά σημάωνε τήν προώθηση μιᾶς συνολικῆς λύσης τῶν ἐθνικῶν, πολιτικῶν καί κοινωνικῶν προβλημάτων τῆς χώρας.

IV. ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΔΕΣΜΕΥΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

α. Διεθνῆς χῶρος - συντομογραφία

1. Εἶναι κοινή διαπίστωση ὅτι ἡ διαρθρωτική κρίση τοῦ σύγχρονου καπιταλιστικοῦ κόσμου εἶναι ὀξυτάτη καί ὀξύνεται ὀλοένα καί περισσότερο σέ ὅλους τούς τομεῖς οἰκονομικό, πολιτικό, κοινωνικό, πολιτιστικό καί ἰδεολογικό. (Ἡ οἰκονομική ἀνάλυση καί οἱ οἰκονομικοπολιτικές συνέπειες αὐτῆς τῆς κρίσης ἀναφέρθηκαν στό προηγούμενο κείμενο).

Μποροῦμε νά σημειώσουμε τήν ὀξυνση τῶν ἀντιθέσεων καί τῆς ταξικῆς πάλης σέ μιᾶ χώρα ὅπου ἡ ἄρχουσα τάξη φορτώνει μέσα ἀπό τήν πολιτική τῆς "λιτότητας" τά βάρη στούς ἐργαζόμενους. Αὐτό σημαίνει ὀξυνση τῶν κοινωνικῶν συγκρούσεων καί μετατόπιση σημαντικῶν στρωμάτων τοῦ πληθυσμοῦ στό πολιτικό πεδίο.

Παράλληλα οἱ ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στά ὑμπεριαλιστικά κέντρα παίρνουν μιᾶ καινούρια μορφή καθώς καθένα προσπαθεῖ στά "ἐθνικά του πλαίσια" νά λύσει τά ζωτικά προβλήματα πού ἀντιμετωπίζει καί νά ῥχεται σέ συγκρούσεις μέ τά ἄλλα. "Ετσι βλέπουμε τήν ἐσωτερική συνοχή καί διάρθρωση συνασπισμῶν, ὅπως ἡ ΕΟΚ νά κινδυνεύει σέ κάθε στιγμή μπροστά στήν "ἐθνική" πολιτική τῶν ἐταίρων καί μακριά πάλι ἀπό τήν οὐτοπία τῆς πολιτικῆς ἔνωσης τῆς Εὐρώπης.

Ἐδῶ πρέπει νά σημειώσουμε ὅτι τό ἀμερικάνικο κεφάλαιο σήμερα περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη φορά ἔχει τό πάνω χέρι καί καθοδηγεῖ αὐτές τίς διαδικασίες (βλέπε πολυεθνικές ΟΟΣΑ, πετρέλαια, συνάντηση Βορρά-Νότου κ.λ.π.). Τό Ἀμερικάνικο διευθυντήριο τῆς ἀνάπτυξης καί τῶν συγκρούσεων τοῦ καπιταλιστικοῦ κόσμου εἶναι ἀναμφισβήτητο καί γι' αὐτούς ἀκόμη τοὺς Εὐρωπαίους.

Στό διακρατικό ἐπίπεδο ἡ ὀξυνση τῆς ἀντίθεσης γίνεται καθοριστική ἀνάμεσα στίς "πλούσιες" χῶρες τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Βορρά καί τίς "φτωχές" ἀγροτοβιομηχανικές περιοχές τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Νότου.

Ἐτσι οἱ προσεχεῖς συγκρούσεις πού διαφαίνονται στόν ὁρίζοντα δημιουργοῦν μέ βεβαιότητα τίς προϋποθέσεις καί τοὺς ἀναγκάστους ὅρους γιά διαρθρωτικές καί δομικές ἀλλαγές στήν περιφέρεια τῆς Εὐρώπης, δηλ. τίς Μεσογειακές χῶρες.

Ὅπωςδήποτε ἡ κυρίαρχη ἀντίθεση βρίσκεται ἀνάμεσα στόν ἱμπεριαλισμό καί τά λαϊκά κινήματα τῶν χωρῶν, κύρια τῆς περιφέρειας.

Ὅλα τά συμφέροντα τοῦ ἐθνικοῦ καί διεθνικοῦ κεφαλαίου μέσα ἀπό τίς ἀντιθέσεις καί συγκρούσεις τους συμπλέουν ἐνάντια στόν κοινό ἐχθρό τό παγκόσμιο κίνημα καί ἰδιαίτερα τά ἐθνικοαπελευθερωτικά κινήματα πού δημιουργοῦν τοὺς ὅρους γιά τό σοσιαλιστικό μετασχηματισμό.

2. Ἀπό τήν ἄλλη μεριά βρίσκονται ὅλες οἱ σοσιαλιστικές χῶρες. Περνώντας ἡ κάθε μιὰ ἀπ' αὐτές μέσα ἀπό τίς δικές της ἰδιόμορφες συνθήκες κατάκτησαν παρά τίς ἀντιξοότητες καί τίς φοβερές ὑλικές καί ἀνθρώπινες ἀπώλειες ἀπό τόν τελευταῖο πόλεμο, ἀπό τοὺς ἀποκλεισμούς, ἀπό τό ψυχρό πόλεμο, τή δική τους φυσιολογική λύνοντας προβλήματα, κύρια οἰκονομικά, πού ὁ καπιταλισμός παρουσιάζει ἐγγενή ἀδυναμία νά τά λύσει καί στεριώνοντας τίς δικές τους συμμαχίες πού ὁδήγησαν στό νά ἀποτελεῖ σήμερα τό σοσιαλιστικό στρατόπεδο μιὰ ζωντανή πραγματικότητα.

Στή σημερινή φάση καταξιώνεται στό σοσιαλιστικό κόσμο ἡ θέση γιά τόν ἐθνικό δρόμο γιά τό σοσιαλισμό κι' αὐτό ἀναμφισβήτητο εἶναι ἐπίτευγμα γιά τό παγκόσμιο κίνημα.

Ἡ ὀξυνση τῆς ἀντίθεσης ΕΣΣΔ-Κίνας ἀποτελεῖ ἓνα ἀρνητικό φαινόμενο μιᾶς καί οἱ Ἀμερικάνοι βρίσκουν τή δυνατότητα γιά διατήρηση καί ἐπαύξηση συχνά τῶν ἱμπεριαλιστικῶν τους σφαιρῶν, καί

2. προτρέπει τις δύο μεγάλες σοσιαλιστικές δυνάμεις στο να ασκούν όλοένα και περισσότερο πολιτική υπερδύναμης.

Η ρεαλιστική πολιτική της Σ. Ένωσης, ή πολιτική της Ύφεσης, κύρια εκφράζει και αποσκοπεύει στα συμφέροντα του δικού της μπλόκ των δικών της συμμαχιών. Έτσι συχνά φαίνεται και είναι αντιμέτωπη με τα συμφέροντα του λαϊκού κινήματος μιας χώρας. Αυτό είναι ένα αντικειμενικό γεγονός. Έδώ πρέπει να σημειώσουμε δύο κινδύνους:

Ο ένας είναι να θεωρηθούν ΗΠΑ και ΕΣΣΔ δύο ιμπεριαλιστικές υπερδυνάμεις, γεγονός άπλοποιητικό και αποπροσανατολιστικό, γιατί πρόκειται για δύο σχηματισμούς με διαφορετικό ταξικό περιεχόμενο, διαφορετικό ρόλο στην πολιτική σκηνική, διαφορετική συμμετοχή στην ανάπτυξη ή τροχοπέδηση γενικά των λαϊκών κινήσεων.

Ο άλλος είναι να θεωρηθεί αντιδραστική και αντεπαναστατική ή κριτική και η διαφωνία με την πολιτική της Σ. Ένωσης σε συγκεκριμένα θέματα με την έντεχνα καλλιεργούμενη από τα όρθόδοξα Κ.Κ. Σοβιετολατρεία.

Πρέπει κάθε φορά να τοποθετούμε την πολιτική της ΕΣΣΔ στις σωστές της διαστάσεις, παίρνοντας ιεραρχικά υπ' όψη τα συμφέροντα του Λαού της πρώτα, της συμμαχίας της δεύτερα και των λαών της περιοχής τρίτα.

3. Ο τρίτος κόσμος εξακολουθεί να αποτελεί την περιοχή των πιο άγριων συγκρούσεων και των πιο σημαντικών μεταβολών. Τα έθνικοαπελευθερωτικά κινήματα στην πάλη τους ενάντια στον ιμπεριαλισμό παύουν τη μορφή θύελλας που όλοένα δυναμώνει.

Στην Αφρική ή Αγκόλα, ή Μοζαμβίκη, ή Γουϊνέα Μπισάου επιδρούν καταλυτικά με το παράδειγμά τους, παράδειγμα νέκης του Λαού σ' ολόκληρη την ήπειρο, που όλα τα αντιδραστικά της καθεστώτα άρχισαν κι' όλοι να κλονίζονται. Για τα προσεχή χρόνια η περιοχή θα αποτελέσει καθοριστική για το παγκόσμιο κίνημα άρρένα σύγκρουσης των έθνικοαπελευθερωτικών κινήσεων με τον ιμπεριαλισμό. Οφείλουμε να κάνουμε και δικό μας αγώνα τον αγώνα αυτών των κινήσεων, δυνάμωμα και στήριγμα των συμμαχιών μας.

Στη Μ. Ανατολή ο συσχετισμός δύναμης παρουσιάζει την πολιτική του Κίρσιγκερ (και φυσικά του Κάρτερ) ενισχυμένη αποφασιστικά

3. καί τό Παλαιστινιακό κίνημα νά δέχεται όλόπλευρα χτυπήματα.

Καθοριστικό ρόλο ἔπαιξε ἡ στροφή στήν πολιτική τῆς Αἰγύπτου καί τῆς Συρίας πού ἔγινε ἡ ἀφορμή νά ὀπισθοδρομήσουν οἱ κατακτήσεις τῶν προοδευτικῶν δυνάμεων τοῦ Λίβανου.

Τό Παλαιστινιακό κίνημα καί ὀρισμένες χῶρες ὅπως ἡ Ἀλγερία καί ἡ Λιβυή ἐξακολουθοῦν νά παραμένουν οἱ φυσικοί σύμμαχοι τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς καί οἱ αἰχμές τῆς ἀντιϊμπεριαλιστικῆς τους δράσης.

Καί αὐτή ἡ περιοχή θά ἀποτελέσει σημεῖο θερμό γιά τό ἄμεσο μέλλον. Ἡ Ν. Ἀμερική παρά τό χτύπημα τῆς Χιλῆς καί τά ἀντιδραστικά καθεστῶτα τῆς Βραζιλίας καί ἄλλων χωρῶν τά ἐθνικοαπελευθερωτικά κινήματα μέ τόν ἀδιάκοπο ἀντιϊμπεριαλιστικό τους ἀγῶνα δημιουργοῦν ἐστία συγκρούσεων ἐπιδεκτική σέ ἀποφασιστικές ἀλλαγές γιά τήν περιοχή.

β. Ἡ περιοχή μας. Ἐνταξης τῆς Ἑλλάδας

1. Ὁ χῶρος τῆς Νότιας Εὐρώπης, χῶρος σύγκρουσης στό ἄμεσο μέλλον ἀποτελεῖ περιοχή ὀξυνσης τῆς ταξικῆς πάλης, τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν καί ἀντιϊμπεριαλιστικῶν ἀγώνων, καθῶς καί ὁ χῶρος τῆς Βόρειας Ἀφρικῆς. Ἡ Μ. Ἀνατολή εἶναι ἐπίκεντρο γιά πολλά χρόνια. Ἡ νοτιοανατολική πλευρά τῆς Μεσογείου μέ τήν Κύπρο, τό Αἴγαῖο καί τίς Ἑλληνοτουρκικές σχέσεις εἶναι θερμό σημεῖο μέ "προοπτική". Ἡ Ἰσπανία, ἡ Πορτογαλία καί ἡ Ἑλλάδα βρίσκονται σέ περιόδους μεταβολῶν μέ τή πτώση τῶν φασιστικῶν καί στρατιωτικῶν καθεστώτων ἔστω καί μέ τόν τρόπο πού ἔγινε. Ἡ Γαλλία βρίσκεται στό σταυροδρόμι τοῦ περάσματος τῆς Ἀριστερᾶς στήν κυβέρνηση πού ἀναμένεται μέ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον.

Ἡ ἄνοδος τοῦ Κ.Κ. τῆς Ἰταλίας καί ἡ καθοριστική του συμμετοχή στήν πολιτική ζωή τῆς χώρας δημιουργεῖ θέμα σέ παγκόσμιο ἐπίπεδο. Ἡ Γιουγκοσλαβία καί ὁ Τίτο δύνουν ἀπ'τῆ μεριά τους τίς ἀνησυχίες πού συνοδεύουν τήν ἀνεξάρτητη κι'ἀδέσμευτη πολιτική τους. Ἡ Μάλτα, ἡ Τουρκία, ὅλη ἡ περιοχή βρίσκονται σέ καμπή.

2. Ἡ Ἑλλάδα ἐντάσσεται στό Μεσογειακό καί Βαλκανικό χῶρο. Τά συμφέροντα τοῦ λαοῦ μας εἶναι καί συμφέροντα ὅλων τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς. Ὁ χῶρος μας ἀποτελεῖ πρῶτα ἀπ'ὅλα χῶρο σύγκρουσης τῶν μεγάλων δυνάμεων. Ἡ ἱμπεριαλιστική ἐπίθεση γιά τό ἀνοιγμα καί τήν ἐκμετάλλευση τῶν ἀγορῶν, ὅπως καί ἡ χρησιμοποίηση τῶν πηγῶν ἐνεργείας

β. 2. από τό πολυεθνικό καύ μονοπωλιακό κεφάλαιο, δημιουργοῦν τήν οἰκονομική βάση διεύσδυσης τῶν Ἀμερικάνων καύ τῆς ΕΟΚ στήν περιοχή.

Ἡ Ἀμερικανονατοῦκή στρατηγική χαράζεται ἀπό τή μιᾶ μεριά σέ σχέση μέ τήν αὔξηση τῆς Τούρκικης ἐπιρροῆς μέ τήν καθοδήγηση καύ τόν ἔλεγχο τοῦ σωβινιστικοῦ ἐπεντατισμοῦ τῶν στρατοκρατῶν τῆς Ἀγκυρας, ἔτσι ὥστε ν' ἀποτελέσει ἡ Τουρκία αἰχμή καύ ἀστυνόμο τῶν συμφερόντων τοῦ Πενταγώνου καύ κρικο-προγεφύρωμα στήν ἄλυσσίδα μέ τό Ἰσραήλ καύ τήν Περσία. Ἀπό τήν ἄλλη μεριά μέ τήν αὔξανόμενη διάβρωση τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους, ἔτσι πού νά γίνεται ἐπιδεικτικό ἐλέγχου καύ ἐντολοδόχος κατευθυνόμενης ἀπό τό Πεντάγωνο καύ τό Στέιτ Ντηπάρτμεντ πολιτικῆς.

Αὐτή ἡ στρατηγική βρίσκει τήν ἔκφρασή της στόν ἀριθμό καύ τήν ποιότητα τῶν βάσεων στίς δύο χῶρες - πυρηνικό ὀπλοστάσιο ἡ Ἑλλάδα, βάση τηλεπικοινωνιακή ἡ Τουρκία - καθώς καύ στό διαφορετικό μέτρο διεύσδυσης στούς φορεῖς ἐξουσίας. Βλέπουμε κατὰ συνέπεια στήν χάραξη τῆς Τούρκικης πολιτικῆς τά ὅπωςδήποτε μεγαλύτερα περιθώρια κινήσεων καύ χειρισμῶν μέσα στά "συμμαχικά" πλαίσια πού ἐπιτρέπουν τήν ἐφαρμογή συγκεκριμένης στρατηγικῆς σέ βάρος τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τῆς χώρας μας καύ τῶν πραγματικῶν συμφερόντων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

Ἐνῶ ἡ Τουρκία συνάπτει συμφωνίες-ἀντίβαρο μέ τή Σοβ. Ἑνωση καύ κλείνει τίς βάσεις σέ περίοδο διαπραγματεύσεως, ἡ Ἑλλάδα βρίσκεται ἀσφυκτικά δεμένη στό ἄρμα τοῦ "ἀνήκομεν εἰς τήν Δύσιν" μέ ἀποτέλεσμα τή μονοδιάστατη ὑποτέλεια καύ ἐξάρτησης κατω ἀπό τήν ἔκθεση τῶν συμφερόντων τῶν ἱμπεριαλιστῶν.

Τό βρόγχο γύρω μας σφύγγει ἡ "Πανάκεια ΕΟΚ" πού μέσα ἀπό τήν ὠμή φρασεολογία διαπραγματεύσεως δείχνει τό ἀληθινό προσωπεῖο τῶν μητροπολιτικῶν ἐπιδιώξεων γιά τήν καταλήστευση τῶν ἀγορῶν ἀπό τό μονοπωλιακό κεφάλαιο. Τέλος, ἀπό στρατιωτική ἄποψη οἱ ἱμπεριαλιστικοῦ σχηματισμοῦ νέμονται τήν περιοχή - ἐλλειμενισμός, ἀποβάσεις σέ ξένα ἐδάφη, βάσεις, δευκολύνσεις - καύ συντηροῦν τό κλῖμα ὀξυνσης γιά τοὺς ἐξοπλισμούς καύ τίς ἀγορές ἀπό τήν πολεμική τους βιομηχανία.

3. Ἡ περιθωριακή δομή τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας καύ ἡ μεταπρατική φύση τοῦ ντόπιου κεφαλαίου σέ συνάρτηση μέ τήν ἐξάρτηση τῆς ἐλληνικῆς ζωῆς ἀπό τά ξένα ἱμπεριαλιστικά κέντρα καθορίζουν ἀντικειμενικά τά βασικά χαρακτηριστικά τῆς ἐλληνικῆς πολιτικῆς ζωῆς.

β. 3. - 'Η μεγαλοαστική τάξη είναι δουλοπρεπής, με περιορισμένα ως ανύπαρχτα έθνικά χαρακτηριστικά, και εξαρτημένη όπως είναι από το μονοπωλιακό κεφάλαιο της Δύσης, παραμένει δέσμια της "διαπλοκής" των συμφερόντων της με τα ιμπεριαλιστικά κέντρα.

'Η διάβρωση από τα τελευταία των φορέων της εξουσίας στη χώρα μας τείνει να γίνει ολοσχερής.

'Αποτέλεσμα είναι τα κέντρα λήψης αποφάσεων για την πολιτική πορεία του τόπου να κατευθύνονται από τις συμμαχίες της άρχουσας τάξης υποταγμένα στη συνολική ιμπεριαλιστική στρατηγική.

- 'Η ανυπαρξία όποιουδήποτε οικονομικού σχεδιασμού, στηριγμένου στην όρθολογική ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων της χώρας, βασισμένη στην κοινωνική αποδιάρθρωση και την με άντεθνικούς-αντιλαϊκούς όρους διεύσδυσης του ξένου κεφαλαίου που πολλαπλασιάζει το βαθμό εξάρτησης.

'Εδω έχει την πηγή της ή έλλειψη δυνατοτήτων προγραμματισμού μιας έθνικής πολιτικής.

- 'Η διαμόρφωση στρωμάτων του πληθυσμού με άδιαμόρφωτη ή εύμετάβλητη "κοινωνική συνείδηση" κατά κανόνα ενάντια στην ταξική τους τοποθέτηση γίνεται αίτία σημαντικών και συχνών μεταβολών που μετατοπίζουν πολιτικά τις μάζες.

'Από δω ξεκινά η αναγκαιότητα του ύδροκεφαλισμού της δημόσιας διοίκησης και της ολοένα αυξανόμενης συγκεντροποίησης της εκτελεστικής εξουσίας μέσα από ένα συμπαγές "περίβλημα" αντιλαϊκών νόμων.

4. 'Από την παραπάνω τοποθέτηση ξεκινούν όρισμένες διαπιστώσεις:

α) 'Η κυβέρνηση Καραμανλή αποτελεί έκφραση και συνισταμένη των συμφερόντων της μεγαλοαστικής τάξης, του ντόπιου και ξένου κεφαλαίου. 'Από μόνη της χαράζει πολιτική ένταγμένη στην ιμπεριαλιστική στρατηγική που αναφέραμε. "Έτσι στο δίλημμα ταξικό ή έθνικό συμφέρον, κύρια η κυβέρνηση της Δεξιάς επιλέγει το ταξικό συμφέρον.

β) 'Ο αγώνας του Λαού μας στρέφεται ενάντια στην εξάρτηση και το νεοαποικιακό καθεστώς της πατρίδας μας, δηλαδή είναι έθνικοαπελευθερωτικός-αντιιμπεριαλιστικός.

γ) Τα οικονομικά-κοινωνικά-πολιτικά συμφέροντα του εργαζόμενου Λαού αν λάβουμε υπ' όψη μας τον κομπραδόρικο χαρακτήρα της άστι-

β. 4. γ) κής τάξης στή χώρα μας, ταυτίζονται μέ τά έθνικά συμφέροντα.

"Ενα κίνημα, κατά συνέπεια, πού θέλει νά εκφράσει αὐτά τά συμφέροντα δέν μπορεῖ παρά νά εἶναι ΕΘΝΙΚΟ - ΛΑΪΚΟ.

'Από δὼ πηγάζει καὶ ὁ χαρακτήρας τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ.

δ) 'Ιδιαίτερα στήν περιοχή μας, πού ὁ ὀλοένα αὐξανόμενος παγκόσμιος συσχετισμός δύναμης τοποθετεῖ στήν νευραλγική γιά τά συμφέροντα τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ περιοχή καὶ στήν περιοχή τῆς ὕφεσης γιά τά συμφέροντα τῆς Σοβιετικῆς "Ενωσης, ἐπιτείνεται ὁ ἐθνικός χαρακτήρας τοῦ λαϊκοῦ κινήματος, καὶ ἀποχτᾷ τήν ἀναγκαιότητα ὄχι μόνο ἐξυπηρέτησης τῶν συμφερόντων γιά τή χώρα μας, ἀλλά αὐτῆς τῆς ἑδρας τῆς ὕπαρξής μας, μιά σφαιρική ἀνεξάρτητη ἐθνική στρατηγική σέ ἀντιἱμπεριαλιστική βάση πού μιά κυβέρνηση τῆς Δεξιᾶς ἀντικειμενικά δέν μπορεῖ νά χαράξει.

γ. ΠΑ.ΣΟ.Κ.: Προσανατολισμός τῆς πολιτικῆς μας.

1. 'Η 'Ελλάδα ἀνήκει στό Λαό της. 'Εθνικό συμφέρον γιά τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. εἶναι ὅ,τι ὠφελεῖ τόν 'Ελληνικό Λαό στό σύνολό του καὶ ἐθνικό συμφέρον κάτω ἀπό τό καθεστώς ἐξάρτησης τῆς χώρας μας ἀπό τά ἱμπεριαλιστικά κέντρα δέν μπορεῖ νά νοηθεῖ.

'Απαιτεῖται μιά ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗ ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ, πού νά στηρίζεται στή χωρὺς ὁρους ἐπίτευξη τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΑΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ.

2. 'Απαραίτητα συστατικά στοιχεῖα μιᾶς τέτοιας στρατηγικῆς πού θά ἀποτελοῦν τή βάση της εἶναι:

- Δυναμική ἀντιμετώπιση τῆς ἱμπεριαλιστικῆς ἐπίθεσης.
- Θαράλλεα καὶ ριζική ἀναπροσαρμογή τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς.
- 'Ελληνοποίηση τῶν κέντρων λήψης ἀποφάσεων καὶ τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ.

'Η σύνδεση τῶν παραπάνω στοιχείων δέν γίνεται ἐπάλληλα καὶ ξεκομμένα ἀλλά ΠΑΡΑΛΛΗΛΑ. 'Αλληλοσυμπληρώνονται δηλαδή μέσα στή δυναμική μιᾶς ζωντανῆς πολιτικῆς πού νά ἐξασφαλίζει τήν ἰσορροπία καὶ θά ἀποτελεῖ τήν θεμελιώδη βάση γιά τή στερέωση τῆς εἰρήνης καὶ τήν ἐξυπηρέτηση τῶν ἐθνικῶν-λαϊκῶν συμφερόντων.

3. 'Ο Μεσογειακός χῶρος καὶ ἡ Βαλκανική, ὅπως ἀναφέρθηκε παραπάνω ἀποτελεῖ μιά ζωτική περιοχή πού τώρα καὶ στά ἐπόμενα χρόνια θά εἶναι ἐπίκεντρο ἀνταγωνισμοῦ συμφερόντων καὶ χῶρος δομικῶν ἀλλαγῶν. "Ἡδη μιά σειρά ἀπό χῶρες -ἂν ὄχι ὅλες- ἀντιμετωπίζουν προβλήματα δομῆς

γ. 3. τῶν κοινωνιῶν τους.

Ένας στρατηγικός προσανατολισμός τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς βασισμένος ρεαλιστικά στήν πραγματικότητα καί στά συμφέροντα τῶν λαῶν τῆς περιοχῆς εἶναι:

Η ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ ΣΤΗΝ ΠΑΛΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ γιά τήν ἐπίτευξη τῆς ΟΥΔΕΤΕΡΟΤΗΤΑΣ, ΑΠΟΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗΣ καί τῆς ΕΙΡΗΝΗΣ στήν περιοχή.

Αυτό τόν προσανατολισμό στό μέτρο πού δέν εἶναι ἐφικτή ἱστορικά σ'αυτή τή φάση ἡ ἐπίτευξή του τόν ἐξυπηρετεῖ μόνο ἡ ἀναζήτηση ἐρεισμάτων στό διεθνή χῶρο καί ἡ ἐπιδίωξη ἐξισορρόπησης τῶν μεγάλων δυνάμεων στήν περιοχή.

Γιά νά βρεθοῦν ὅμως αὐτά τά ἐρείσματα εἶναι ἀπαραίτητη ἡ ἀποτύναξη τῶν δεσμῶν πού χάλκευσε ὁ Ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμός καί τό ΝΑΤΟ. Καί πιά συγκεκριμένα:

- Ἡ ἔξοδος ὁλοκληρωτικά ἀπό τό ΝΑΤΟ (πολιτικά στρατιωτικά)
- Τό διώξιμο τῶν ξένων βάσεων πού ἀποτελοῦν ὄχι μόνο μόνιμο κίνδυνο νά γίνεῖ ἡ Ἑλλάδα ὁλοκαύτωμα σέ περίπτωση πυρηνικοῦ πολέμου, ἀλλά καί Δούρειο Ἴππο τοῦ ἀντιπάλου σέ περίπτωση τοπικοῦ πολέμου.
- Ἡ κἀθαρση τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ, τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, τοῦ στρατοῦ καί τῶν σωμάτων ἀσφαλείας ἀπό τοὺς κάθε λογῆς "προσεταιρισμένους" καί "φιλέλληνες".
- Ἡ κινητοποίηση τοῦ Λαοῦ πού μπορεῖ νά πραγματοποιηθεῖ μέσα στά πλαίσια τῆς συμμετοχῆς του σ'ὅλες τίς ὀφεις τῆς δημόσιας ζωῆς τοῦ τόπου καί μιᾶς κοινωνικῆς πολιτικῆς πού ἐξυπηρετεῖ τά συμφέροντά του καί ὄχι τά συμφέροντα τῶν μονοπωλιακῶν συγκροτημάτων.

4. Παράλληλα, πρέπει ν'ἀναληφθεῖ μιᾶ μακροχρόνια προσπάθεια ἀμυντικῆς θωράκισης τῆς Ἑλλάδας, μέσα ἀπό ἓνα πραγματικά ἐθνικό προγραμματισμό προσαρμοσμένο στίς σύγχρονες ἀπαιτήσεις καί ἀνάγκες γιά τήν ἐπιβίωση καί ἀνάπτυξη τοῦ ἔθνους.

- Ἀρτιος ἐξοπλισμός τῶν ἐνόπλων δυνάμεων μέ στόχο τήν προάσπιση τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητος στά πλαίσια τοπικοῦ πολέμου καί τή δυναμική κατοχύρωση μιᾶς ἀνεξάρτητης ἐθνικῆς ἐξωτερικῆς καί ἐσωτερικῆς πολιτικῆς.

γ. 4. "Ίδρυση πολεμικής βιομηχανίας που θά εξασφαλίζει την αὐτάρκεια ἐξοπλισμῶν που θά στεριώσουν τήν ἀπρόσκοπτη πρόοδο τοῦ Λαοῦ μέσα στό καθεστῶς της "χωρίς ὅρους" ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

- Πλατειά διαφώτιση καὶ διαπαιδαγώγηση τῶν ἐνόπλων δυνάμεων πάνω στήν πορεία καὶ τήν ἀνάπτυξη τῆς χώρας γιὰ τήν συνειδητὴ τους συμμετοχή.

5. Γιὰ νά ἀκολουθηθεῖ μιὰ τέτοια πολιτικὴ ὅμως θά πρέπει ἡ ἐλληνικὴ κυβέρνηση που θά τήν ἐφαρμοσεῖ νά χαρακτηρίζεται:

Πρῶτο ἀπὸ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Δεύτερο ἀπὸ ΣΥΝΕΠΕΙΑ καὶ ΣΤΑΘΕΡΟΤΗΤΑ

Τρίτο ἀπὸ ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑ

Τέταρτο ἀπὸ ΛΑΪΚΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ

ΚΥΡΙΑΡΧΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΜΙΑΣ ΤΕΤΟΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ ΜΑΣ, ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΘΟΛΙΣΤΙΚΗ ΕΓΓΥΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΟΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ.

Εἰδικώτερα γιὰ τὰ ζωτικὰ ΕΘΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ὑποστηρίζει συνοπτικὰ τὰ παρακάτω:

δ. Ε.Ο.Κ.

1. 'Η ΕΟΚ δημιουργήθηκε ἀπὸ τὶς ἀναπτυγμένες χῶρες τῆς Δ. Εὐρώπης μὲ σκοπὸ νά στερεωθεῖ τὸ καπιταλιστικὸ σύστημα σὲ πλεονεκτικὴ βάση. 'Η κατάργηση τῶν τελωνειακῶν φραγμῶν επέτρεψε στὰ εὐρωπαϊκὰ μονοπώλια καὶ ὀλιγοπώλια καὶ στὶς ἀμερικάνικες πολυεθνικὲς ἐταιρεῖες νά ἐπεκταθοῦν χωρὶς δυσκολία σ' ὁλόκληρη τὴν Εὐρώπη. 'Η κοινὴ 'Αγορὰ χτισμένη στὴν ἀρχὴ τοῦ ἰδιωτικοῦ κέρδους, δὲν ξεπέρασε μέχρι σήμερα τὸ στάδιο τῆς τελωνειακῆς ἑνώσεως. Τὶς χῶρες της δὲν συνδέει κανένας δεσμευτικὸς κοινὸς πολιτικὸς προσανατολισμὸς εἴτε στὸν οἰκονομικὸ-νομισματικὸ τομέα, εἴτε στὶς ἐξωτερικὲς σχέσεις. 'Η πολιτικὴ ἐνοποίηση τῆς Εὐρώπης ἀποδείχτηκε προπαγανδιστικὸ τέχνασμα. 'Η κοινότητα βρίσκεται, ὅπως τονίζουν οἱ ἴδιοι οἱ ἐκπρόσωποί της, σὲ κατάσταση ἀποσύνθεσης.
2. 'Η 'Ελλάδα εἶναι χώρα ἐξαρτημένη ἀπὸ τὶς βιομηχανικὲς καπιταλιστικὲς κοινωνίες. 'Η ἑνταξὴ στὴν ΕΟΚ θά ἐπιτείνει τὴ σχέση τῆς ὑποτελείας. Τὸ σύνολο τῆς ζωῆς στὸν τόπο μας θά καθορίζεται ἀπὸ τὶς ἀνάγκες καὶ τὶς ἐπιθυμίες τῶν δυτικοευρωπαϊκῶν συνεταίρων. Λαβαύ-

νοντας κανείς σοβαρά υπ' όψιν τήν έλληνική πραγματικότητα ή ένταξη στην ΕΟΚ σημαίνει:

- για τους εργαζόμενους, άντεργατική πολιτική, περισσότερη μεταναστευση και μεγαλύτερη ανασφάλεια,
- για τους άγρότες βαθμιαία έξαφάνιση τών μικρών έπιχειρήσεων, πού δέν έχουν ψηλή παραγωγικότητα,
- για τήν οίκονομία μας έντατικότερη στροφή σέ εργασίες συμπληρωματικές τής παραγωγικής δραστηριότητας τών αναπτυγμένων καπιταλιστικών κέντρων (τουρισμός, εξαγωγή άκατέργαστων ύλων ή ήμικατεργασμένων προϊόντων), άποεθνικοποίηση τής βιομηχανίας και του έμπορίου, διακοπή τών οίκονομικών σχέσεων μέ τρίτες χώρες.
- για τόν τόπο μας τήν πολιτική έξαθλίωση, τό ξεπούλημα τών Έλληνικής γής, τήν είσβολή και μόνημη εγκατάσταση δεκάδων χιλιάδων ξένων, τήν άλλοτρίωση του Έλληνα από τό περιβάλλον του.

3. 'Η σύνδεση μέ τήν κοινή 'Αγορά ώφέλησε μέχρι σήμερα σχεδόν άποκλειστικά τήν ΕΟΚ. 'Ενώ τά βιομηχανικά προϊόντα της εισάγονται έλεύθερα, ή μεταχείρηση τών έλληνικών άγροτικών προϊόντων είναι ή ίδια περίπου μέ τήν μεταχείρηση τών προϊόντων τρίτων χωρών. Οί χρηματοδοτήσεις της δέν χορηγήθηκαν στό ύψος πού είχαν συμφωνηθεύ. 'Αγαθά από άλλες μεσογειακές χώρες άνταγωνίζονται τά ελληνικά προϊόντα.

Για τή χώρα μας τί σημαίνει πολιτικά ή ένταξη μας;

- 'Η ένταξη στην ΕΟΚ θ' αύξήσει τά μέσα τής πίεσης τών δυτικοευρωπαϊκών χωρών για τήν ευθυγράμμιση τής ελληνικής πολιτικής στις αξιώσεις τών ΗΠΑ στην Κύπρο και τό Αίγαίο.
- 'Η ένταξη δέ θά άποτρέψει νέα δικτατορία. Όπως και τό 1967 έτσι και αύριο ή μόνη έγγύηση κατά του φασιστικού κινδύνου είναι ή άγωνιστικότητα του Έλληνικού Λαού. 'Η ΕΟΚ ποτέ δέν συνόδεύσε τά λόγια της μέ άποτελεσματικά έργα. 'Ακολούθησε πάντα τήν πολιτική τών ΗΠΑ. Τό αντίθετο ακριβώς είναι δυνατόν να άποβλέπουν οί κήρυκες τής ένταξης, δηλ. τή ματαίωση τής σοσιαλιστικής άλλαγής στη χώρα μας. 'Η μεταπρατική όλιγαρχία είναι αποφασισμένη να άποδεχθεύ τό ξεπούλημα του τόπου για να έξασφαλίσει τή σταθερότητα του σημερινού οίκονομικού - πολιτικού συστήματος, πού τής χάρισε άπεριόριστα κέρδη και έξουσίες.

- 'Η χώρα μας δέν χρειάζεται ολόκληρωτική σύνδεση μέ τό διεθνές καπιταλιστικό σύστημα γιά νά ισχύσουν ακόμη πιό αμείλικτα οί ακόμη πιό αμείλικτα οί νόμοι του. Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ άρνεΐται τήν ένταξη, όπως άρνεΐται καί τήν ένταξη υπό όρους.
 - Μιά μελλοντική εξέλιξη γιά τήν πραγματοποίηση τής Εϋρώπης τών Λαών γιά τήν όποία τό ΠΑ.ΣΟ.Κ είλικρινά πιστεύει καί προωθεΐ δέν εΐναι δυνατή όσο οί εϋρωπαϊκές χώρες - κυβερνήσεις - άποδέχονται τήν κηδεμονία τών ΗΠΑ καί σοσιαλδημοκρατικά κόμματα άνέλαβαν νά άξοραΐσουν καί νά προασπίσουν τό καπιταλιστικό σύστημα.
4. Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ άντί τής περιπέτειας ένταξης, τών ύποσχέσεων καί τής διαστρέβλωσης τής αλήθειας, διαπιστώνει ότι ό τόπος μας χρειάζεται:
1. Προγραμματισμό καί έλεγχο τών διεθνών σχέσεών του, γιά νά έπιτευχθεΐ μια ολοκληρωμένη οΐκονομική δομή.
 2. 'Αναπροσαρμογή τής σχέσης του μέ τή Δυτική Εϋρώπη. Βασική επίδιώξη τής έλληνικής έξωτερικής πολιτικής πρέπει νά εΐναι ή εξασφάλιση τών προϋποθέσεων γιά νά σπάσει ή 'Ελλάδα τό πλέγμα τής εξάρτησης. Οί σχέσεις μας μέ τή Δυτική Εϋρώπη καί τόν υπόλοιπο κόσμο πρέπει νά συντείνουν ώστε ή ανάπτυξη μας άπό έτεροκινούμενη σύμφωνη έ τίς άπαιτήσεις τών οΐκονομιών τής Δύσης, νά γίνει αΐτοκεντρική, νά έχει δική της, ντόπια, έλληνική δυναμική.
 3. 'Η αΐτονομία τής χώρας δέν εΐναι δυνατή σέ κατάσταση άπομόνωσης. 'Ο σοσιαλισμός προϋποθέτει τή δημιουργία περιφερειακών οΐκονομικών καί πολιτικών δομών, πού βοηθοΐν μέ βάση τή διεθνή ισότιμη συνεργασία νά ξεπεραστοΐν οί περιορισμοί τής ιστορικής εξέλιξης ή τής γεωγραφικής θέσης. 'Η 'Ελλάδα πρέπει νά επιδιώξει τή συνεργασία μέ τά βαλκάνια καί τή δημιουργία μιας μή καπιταλιστικής Μεσογειακής κοινότητας, πού θ'άποτελέσει άρκετό ισχυρό σύνολο, γιά ν'άντιμετωπίσει τίς πιέσεις τών υπερδυνάμεων καί ν'άνταπεξέρχεται μόνη της στις βασικές της άνάγκες.
5. 'Εθελουφλοΐν όσοι δέν βλέπουν ότι τό διεϋθυντήριο τής ΕΟΚ (εϋρωπαϊκή ομάδα τοϋ NATO) μέσα στην στρατηγική τών διαπραγματεύσεων μέ τήν 'Ελλάδα, τούτ τε τήν ένταξη μας μέ τήν επίλυση τών τάχα διαφορών τής 'Ελλάδας καί τής Τουρκίας όπως αΐτές τέθηκαν άπό τήν τουρκική κυβέρνηση. Οί διαπραγματεύσεις γιά τήν ένταξη γίνονται

σέ ελληνικοκοινοτική βάση, δηλαδή ανάμεσα στην 'Ελλάδα και τό Ευρωγκρούπ τοῦ NATO και ἀφορῶν ὅλα τὰ προβλήματα - στρατιωτικά, πολιτικά, οἰκονομικά, μέ βάση τήν ἀρχή πώς καμμιά ἐπί μέρους συμφωνία δέν εἶναι ὀριστική μέχρι τήν ἐπίλυση ὅλων τῶν διαφορῶν ανάμεσα στην 'Ελλάδα καί τήν Κοινότητα καί ἐνῶ συζητιέται ἡ ἔνταξη, ἐπί τάπητος ἔχουν τεθεῖ, ἡ Κύπρος, τό Αἶγαῖο, ἐναέριος χώρος, ὑποθαλάσσιος πλοῦτος, αἰγιαλῆτις ζώνη, ὑφαλοκρηπίδα κλπ.

Καί εἶναι αὐτό τό ἐκβιαστικό πλαίσιο διαπραγματεύσεων τό τμήμα τοῦ "ἀνήκομεν εἰς τήν Δύσιν" καί ἡ δήλωση ὀριστικῆς ἀπόφασής μας γιά τήν ἔνταξη στην ΕΟΚ. Καί εἶναι τό παζάρι αὐτό ὅχι τεχνοκρατικό ἀλλά καθαρά πολιτικό πρόβλημα πού ὀδηγεῖ στην πλήρη ἐξάρτηση καί καταδυνάστευση τοῦ τόπου μας.

ε. Κυπριακό

1. Τό πρόβλημα τῆς Κύπρου ἔχει πολύ μακρινή ἱστορία καί ἔχει περάσει ἀπό πολλές φάσεις. Ὁ ἀγῶνας τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ πού σάν ἀποτέλεσμα εἶχε τήν ἱδρυση τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συνεχίζεται ἐδῶ καί εἴκοσι καί πλέον χρόνια γιά τήν προσπάθεια τῆς ἀνεξαρτησίας καί τῆς ἀκεραιότητος τοῦ Κυπριακοῦ Κράτους, γιά τήν εἰρηνική συμβίωση τῶν κοινοτήτων τῆς Κύπρου στά πλαίσια αὐτοῦ τοῦ κράτους καί γιά τήν ἀσκηση ἀδέσμευτης ἐξωτερικῆς πολιτικῆς πού νά ὑπηρετεῖ τὰ συμφέροντα τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ καί μόνο. Ἡ Κύπρος βρίσκεται σ' ἓνα ἀπό τὰ πλεονέχιστα σημεῖα τῆς Μεσογείου. Οἱ δυνάμεις πού μπλέκονται στό πρόβλημα τῆς εἶναι:

- Οἱ ἱμπεριαλιστικοί σχηματισμοί μέ μπροστάρη τόν Ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμό πού τὰ συμφέροντά τους εἶναι ἀπό στρατηγική ἀποψη ὁ ἔλεγχος τοῦ χώρου τῆς Μ. Ἀνατολῆς καί γενικώτερα τῆς Ἀνατολικῆς Μεσογείου (πετρέλαια, χαλκός, λαϋκά κινήματα τῆς περιοχῆς, στρατιωτική βοήθεια καί προστασία τοῦ Ἰσραήλ, ἐπικράτηση στην περιοχή τοῦ 6ου στόλου, καινούριες βάσεις τοῦ NATO, ἔλεγχος τῶν ἀγορῶν κ.λ.π) καί πού εἶναι οἱ οὐσιαστικοί δημιουργοί τοῦ προβλήματος καί πού ἔχουν τό πάνω χέρι στήν ἡμέρα πορεῖα τους μέ ἀποκορύφωμα τόν σχεδιασμό ('Αφροδίτη, Ἀττίλας I, II) τῆς τελευταίας τραγωδίας μέ τίς χιλιάδες πρόσφυγες καί τοὺς νεκρούς στό νησί.
- Ἡ ἀρχουσα τάξη τῆς Τουρκίας καί ἰδιαίτερα οἱ σωβινιστές, στρατοκράτες τῆς πού στό ὄνομα τῆς τουρκικῆς μειονότητας ὑπηρετῇ

- σαν πιστά τήν πολιτική τών 'Αμερικάνων στήν περιοχή καί τύς δικές τους έπεκτατικές βλέψεις ένάντια στά συμφέροντα συνολικά τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ.
 - Οἱ προδότες "Έλληνες αξιωματικοί τῆς χούντας σέ συνεργασία μέ τή ντόπια Κυπριακή ἀντίδραση πού ἔδρασαν πρακτορικά καί σάν καθαρά ἐκτελεστικά ὄργανα τών σχεδίων τοῦ Πενταγώνου.
Παράλληλα ἐνδιαφέρονταν γιά τήν ἐπίλυση τοῦ προβλήματος ἡ Σοβιετική Ένωση ὑπηρετώντας τή δική τῆς στρατηγική στήν περιοχή - παρουσία τοῦ στόλου της, ἀποδυνάμωση τῆς πτέρυγας τοῦ NATO, συμμετοχή της στήν πολιτική σκακιέρα τῆς Μ. Ἀνατολῆς - καί ὑποστηρίζοντας τήν ἐδαφική ἀκεραιότητα, τήν ἀνεξαρτησία τῆς Κύπρου καί τήν ἐπίλυση στά πλαίσια τοῦ ΟΗΕ καί οἱ Ἀραβικές χῶρες ρωσικοῦ σύμμαχου στόν ἀγώνα γιά τή δίκαιη ἐπίλυση τοῦ Κυπριακοῦ μιᾶς καί ἡ κατοχύρωση τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Κύπρου ἀποτελεῖ ἐγγύηση γιά τήν δική τους ἄμυνα ένάντια στά σχέδια τοῦ Ἱμπεριαλισμοῦ.
2. Ἡ πολιτική τῆς Κυβέρνησης Καραμανλῆ έντονα ἀτλαντική εἶχε ἰδι-
αίτερα δυσμενεῖς ἐπιπτώσεις στή σωστή ἀντιμετώπιση τοῦ προβλή-
ματος γιά μιᾶ δίκαιη λύση τοῦ Κυπριακοῦ. Κι αὐτό γιατί:
- Παρά τύς ἀντίθετες διακηρύξεις της περιόρισε τό πρόβλημα στά πλαίσια τοῦ NATO ανάμεσα στήν Τουρκία καί τήν Ἑλλάδα μέ φανερό τή διαιτησία τών Ἀμερικάνων. Ἐτσι, ἡ ἀποδυνάμωση τών διακοινοτικῶν συνομιλιῶν ὁδήγησε σέ ἐμπαιγμό τών προσφύγων καί γενικώτερα τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ ἐπὶ δύομιση χρόνια τώρα. Αὐτό ὑποβοήθησε στήν ἀδιαλλαξία τών Τούρκων πού ἐπιμένουν νά συνδέσουν τό Κυπριακό μέ τ'ἄλλα ἑλληνο-τουρκικά προβλήματα καί μέχρι τά τώρα τό πέτυχαν.
 - Παρά τύς ἐπανελλημένες ἐκκλήσεις τῆς ἀντιπολίτευσης ἀρνήθηκε πεισματικά νά διεξαχθεῖ ἡ δίκη γιά τήν προδοσία τοῦ Ἰούλη '74 γιατί θά φαίνόνταν ἀνάγλυφος ὁ ἀλληθινός ρόλος τῆς ἀτλαντι-
κῆς συμμαχίας καί τών προδοτῶν τῆς χούντας πού ὁδήγησαν στήν τραγωδία τό νησί.
 - Ἀκολουθεῖ καί σ'αὐτό τό πρόβλημα ἀμυντική καί ὑποχωρητική πολιτική ἀπέναντι στήν Τουρκία μέ ἀποτέλεσμα νά διαπραγματεύεται πάντοτε πάνω σέ τετελεσμένα γεγονότα.

- Δέν αξιοποίησε ούτε στο ελάχιστο το ρόλο της έγγυήτηρας δύναμης που της έδινε ή Ύδια ή συμφωνία της Ζυρίχης που υπέγραφε και ο Καραμανλής για να βοηθήσει έμπρακτα την Κυπριακή Κυβέρνηση. Αντίθετα προδιαγράφει την πορεία επίλυσης του προβλήματος.

3. Οί θέσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ για το Κυπριακό πρόβλημα που πηγάζουν από την ιδεολογία του και την πολιτική του πρακτική συνοψίζονται στα παρακάτω σημεία:

α. 'Η Κύπρος είναι ανεξάρτητη Δημοκρατία και Κράτος, αποτελεί μέλος του ΟΗΕ, ανήκει στα πιο ζωντανά κράτη του Τρίτου Κόσμου και βρίσκεται έξω από κάθε συνασπισμό στρατιωτικό. "Αρα:

Τό Κυπριακό είναι πρόβλημα όλων των λαών του κόσμου, είναι διεθνές πρόβλημα. 'Οποιαδήποτε λύση του πετυχαίνεται στα πλαίσια του ΟΗΕ και πιστεύουμε ότι μόνος αρμόδιος για τον προσδιορισμό αυτής της λύσης είναι ο Κυπριακός Λαός. 'Απ' αυτό συνάγεται ότι οι διακοινοτικές συνομιλίες πρέπει να γίνουν γνήσια ένδοκυπριακές χωρίς κανένα παρεμβατισμό της 'Αθήνας ή της 'Αγκυρας. Αυτό σημαίνει πρώτιστα την ενίσχυση του κύρους και των αρμοδιοτήτων της νόμιμης Κυβέρνησης της Κύπρου που έχει πάντοτε την πολιτική πρωτοβουλία.

β. Τό Κυπριακό πιο ειδικά είναι και ελληνικό πρόβλημα. 'Υπάρχει ελληνισμός στην Κύπρο που μαζί του μας συνδέει με άκατάλυτους δεσμούς μια τεράστια ιστορία κοινών αγώνων, κοινής γλώσσας και κοινών παραδόσεων. 'Ο αγώνας του Κυπριακού 'Ελληνισμού είναι και δικός μας αγώνας. Γι' αυτό η βοήθειά μας σ' αυτόν πρέπει να είναι πολύπλευρη. 'Εδω θα σημειώσουμε ότι οι σχέσεις Κύπρου - 'Ελλάδας βασίζονται στα παρακάτω σημεία:

- Είναι σχέσεις ισότιμες ανεξάρτητων κρατών στα πλαίσια της παγκόσμιας κοινότητας.
- 'Ενίσχυση στρατιωτική των έλληνοκυπρίων, όχι για έπιθετική δράση αλλά για την προστασία του έδάφους που σήμερα βρίσκεται στα χέρια των 'Ελλήνων για την ενίσχυση της διαπολιτευτικής θέσης των έλληνοκυπρίων, στα πλαίσια της συμφωνίας που θέλει την 'Ελλάδα έγγυητρα δύναμη.
- Πολιτική, οικονομική και ήθική ενίσχυση του αγώνα των Κυπρίων

γιά τούς πρόσφυγες, γιά τό πολιτιστικό ανέβασμα τοῦ νησιοῦ, γιά τήν καλύτερη διαβίωση καί ἐπούλωση τῶν καταστροφῶν.

- Ἀμέριστη συμπαράσταση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ στά πλαίσια τῆς ἀντιὑμπεριαλιστικῆς ἀλληλεγγύης.

γ. Μιά λύση ἀποδεχτή γιά τήν Ἑλλάδα περιλαμβάνει ὅπωςδήποτε σαφή διακήρυξη τῶν στοιχείων πού πάνω τους θά βασίζεται καί πού εἶναι:

- Ἀποχώρηση ἀπό τήν Κύπρο ὅλων ἀνεξαίρετα τῶν στρατευμάτων καί τῶν στρατιωτικῶν βάσεων. Ἡ Κύπρος ἀνήκει στὸν Κυπριακὸ Λαό.
- Ἐπιστροφή ὅλων τῶν προσφύγων στίς ἐστίες τους εἶναι ἀδύνατο νά γίνεται μετακίνηση πληθυσμοῦ διὰ τῆς βίας.
- Ἀποχώρηση ἀπό τὸ νησί ὅλων τῶν Τούρκων πού ἤρθαν στήν Κύπρο στά πλαίσια τῆς ἐποικιστικῆς πολιτικῆς τῆς "Ἀγκυρας πού στοχεύει στήν ἀνατροπὴ τῆς δημογραφικῆς βάσης τοῦ νησιοῦ.
- Σύνταγμα πού θά βγεῖ ὕστερα ἀπὸ ἐλεύθερη καί ἀβίαστη διαπραγμάτευση ἀνάμεσα στίς δύο κοινότητες μέ τήν ἐποπτεία τοῦ ΟΗΕ, πού θά ἐγγυᾶται τήν ἐνότητα τοῦ Κυπριακοῦ Κράτους, τήν ἀνεξαρτησία του τήν ἀδέσμευτη τοποθέτησή του καί πού θά λύνει ὅλα τὰ προβλήματα πού ἀφοροῦν τήν ἐσωτερικὴ δομὴ τῆς πολιτείας.
- Ὅποιασδήποτε μορφῆς διχοτόμηση - εἴτε διζωνική, εἴτε διπλή ἔνωση, εἴτε συνομοσπονδία μέ ἀδύναμη κεντρικὴ Κυβέρνηση - ἀποκλείεται.

4. Αὕτῃ εἶναι ἡ βάση τῆς δίκαιης λύσης τοῦ προβλήματος. Προϋπόθεση εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Κυπριακὸς λαὸς νά μὴ δεχτεῖ συμβιβαστικὴ λύση πού θά σφαγιάζει βασικά του δικαιώματα. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι πρέπει ν' ἀναλάβει μακροπρόθεσμο ἀγῶνα ἂν χρειαστεῖ μέ ὅλες τίς μορφές καί τοὺς τρόπους.

Φυσικοῦ του σύμμαχου σ' αὐτὸ τὸν ἀγῶνα εἶναι:

- α) Τὸ Ἑλληνικὸ λαϊκὸ κίνημα. Καθῆκον μας εἶναι νά δημιουργήσουμε τὴ βαθειὰ συνείδηση στὸν ἑλληνικὸ λαό, ὅτι ὁ ἀγῶνας τῶν Κυπρίων εἶναι ἀγῶνας δικός μας. Καί εἶναι ἀγῶνας δικός μας ὅχι γιά τήν ἐξυπηρέτηση κάποιας ἀντιδραστικῆς "μεγαλοῦδεατικῆς" ἀντίληψης, ἀλλὰ γιά τοὺς ἀκατάλυτους ἱστορικοὺς δεσμούς καί τήν πεποῖθηση ὅτι ἓνας λαὸς πού ἀγωνίζεται γιά τήν ἐθνικὴ του ἀνεξαρτησία στήν τόσο εὐάλωτη περιόχῃ μας, πρέπει νά βοηθεῖται μέ ὅλα τὰ μέσα

4. α) για να ανταπεξέλθει νικηφόρα τόν αγώνα του ενάντια στον ιμπεριαλισμό.
- β) Τά λαϊκά κινήματα των χωρών της Μεσογείου: Στά πλαίσια της αντιϊμπεριαλιστικής αλληλεγγύης και ένδοτητας όλοι οι λαοί της Μεσογείου στέκονται στο πλευρό του χειμαζόμενου Κυπριακού λαού. Όλες οι προοδευτικές δυνάμεις της περιοχής επιθυμούν και επιζητούν τη δίκαιη, ειρηνική λύση του προβλήματος στα πλαίσια των αποφάσεων του ΟΗΕ για μια Κύπρο αδέσμευτη, ακέραια, αποστρατιωτικοποιημένη και λεύτερη.
- γ) Τά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα του τρίτου κόσμου:
- Αποτελεσματική και αποφασιστική βοήθεια στην Κύπρο προσφέρουν οι αδέσμευτες χώρες που είναι εκείνες που στον ΟΗΕ πρωταστατούν στη λήψη απόφασης που να δικαιώνει την Κύπρο και το λαό της. Η Γιουγκοσλαβία, η Αλγερία και άλλες χώρες διατρανώνουν την πεποίθηση και την ελπίδα τους να λυθεί δίκαια το Κυπριακό. Τέλος, είναι φανερό, ότι ο αγώνας για την Κύπρο και το λαό της θα εξακολουθήσει και είναι μακρινός. Το Κυπριακό δείχνει να εξελίσσεται σ' ένα καινούριο Παλαιστινιακό πρόβλημα μέρα με τη μέρα. Ένα όμως είναι βέβαιο. Ότι με αγώνες, με θυμό, με όλα τα μέσα μπορεί ένας λαός να κατακτήσει την Εθνική του Ανεξαρτησία και την Κυριαρχία του στον καθορισμό μιας πολιτικής που να υπηρετεί τα ΔΙΚΑ του και μόνο συμφέροντα. Και ο Κυπριακός λαός δείχνει εύκοι χρόνια τώρα ότι αυτό τουλάχιστο το 'χει κατακτήσει βαθειά.

στ. Τό πρόβλημα του Αίγαίου.

1. Τό Αίγαίο πέλαγος και τά νησιά του αποτελούν από κάθε άποψη ένα αρκετά σημαντικό χώρο στην περιοχή της Μεσογείου και της Βαλκανικής. Στρατηγικός χώρος για την ναυτική κυριαρχία σ' ολόκληρη την περιοχή για τόν τηλεπικοινωνιακό έλεγχο, για την εγκατάσταση βάσεων, για την εκμετάλλευση του βυθού και των πετρελαίων, αποτελεί χώρο σύγκρουσης πολλών συμφερόντων. Είναι τό σημείο συνάντησης τριών ήπειρων και οι συγκοινωνίες κι' ο έλεγχος της ναυσιπλοΐας ενδιαφέρουν όχι μόνο τά γειτονικά κράτη αλλά κύρια τς μεγάλες δυνάμεις.
2. Τό πρόβλημα της ύφαλοκρηπίδας τό ανακίνησαν με προτροπή των Αμερικάνων οι Τούρκοι από τό 1973 και δέν άφορᾷ μόνο την εκμετάλλευση

στ. 2. τῶν πετρελαίων. Εἶναι κομμάτι μιᾶς γενικώτερης Τούρκικης στρατηγικῆς ποὺ ἀκολουθεῖται ἀπὸ εἰκοσαετία καί πλέον μέ συνέχεια καί συνέπεια καί ποὺ ἀποβλέπει στὴν κυριαρχία καί ἐπέκταση τῆς Τουρκίας στὸν ἐναέριο νησιώτικο καί θαλάσσιο χῶρο. Ἐπανελλημένα οἱ Τούρκοι ἐπικαλέσθησαν τὴν ἀνάγκη τοῦ γιὰ εὐρύτερο "ζωτικό χῶρο".

"Άμεσοι στόχοι τῶν Τούρκων εἶναι:

- Συγκυριαρχία στὸν ἐναέριο χῶρο τοῦ Αἰγαίου.
- Διχοτόμηση τῆς ὑφαλοκρηπίδας καί συνιδιοκτησία καί συνεκμετάλλευση τοῦ πετρελαίου.
- Ἀποστρατιωτικοποίηση τῶν νησιῶν μας ποὺ γειτονεῦουν μέ τὴ Μ. Ἀσία.
- Διχοτόμηση τῆς Κύπρου.

Μακροπρόθεσμα "βλέπουν" κατάληψη τῶν νησιῶν καί τῆς Δυτ. Θράκης.

Συνεπῆς σ' αὐτὴ τὴν ἐπεντατικὴ στρατηγικὴ, κλιμακώνει σταθερὰ τρεῖς ἐπιδιώξεις της, προβάλλει κάθε φορά μέ "λογικὲς" ἀξιώσεις καί δημιουργεῖ κάθε φορά "τετελεσμένα".

3. Αὐτὴ ἡ πολιτικὴ ἐξυπηρετεῖ θαυμάσια τὰ συμφέροντα τῶν ἱμπεριαλιστῶν στὴν περιοχὴ. Οἱ Ἀμερικάνοι καί τὸ ΝΑΤΟ χρησιμοποιοῦν τὴ διένεξη καί τὴν συντηροῦν σὰν μιὰ "ἐστία σύγκρουσης" γιὰ νὰ πετύχουν τοὺς σκοποὺς τοὺς ποὺ εἶναι:

- Ὁ ἀνταγωνισμὸς τῶν ἐξοπλισμῶν ἀνάμεσα στρεῖς δύο χῶρες ποὺ βγαίνει ἀπ' τὰ ταμεῖα τῶν λαῶν καί ἐξυπηρετεῖ τοὺς σκοποὺς ἀποικλειστικὰ τοῦ ΝΑΤΟ ἐνάντια στὴ Σ. Ἑνωση.
- Ἐξασφάλιση τοῦ ἐλέγχου τῶν πετρελαίων μέ τὴν ἐπιβολὴ στρεῖς κυβερνήσεις τῆς συνεκμετάλλευσης μέ διαιτητὴ τὸ ἀμερικανικὸ πολυεθνικὸ κεφάλαιο ποὺ θὰ ἀναλάβει τὴν παραγωγὴ καί τὸ ἐμπόριο τῶν πετρελαίων.
- Ἡ Ε.Ο.Κ. συμπλέει μιᾶς καί ἀποτελεῖ τὴν οἰκονομικὴ ὄψη τοῦ ΝΑΤΟ καί ἡ πολιτικὴ τῶν Δυτικοευρωπαίων δέν εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ τὴν πολιτικὴ τῶν Ἀμερικάνων.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά ἡ Σοβιετικὴ Ἑνωση καί τὰ συμφέροντά της στὴν περιοχὴ-ἐλευθεροπλοῖα, στενά, δυνατότητα σύναψης συμφωνιῶν μέ τὴν Τουρκία - διαμορφώνουν μιὰ πολιτικὴ ποὺ ἔρχεται σέ σύγκρουση σήμερὰ μέ τὰ Ἑλληνικὰ ἐθνικὰ συμφέροντα. Παράλληλα μέ τὸ

στ. 3. θέση που παίρνει στο πρόβλημα - διακανονισμός, αυτοσυγκράτηση, μετριοπάθεια, έλευθεροπλοΐα, μη επέκταση της αϊγιαλίτιδας ζώνης-
στίς συμφωνίες της με την Τουρκία έγγυάται τὰ σύνορά τους και
χορηγεῖ τεράστια ποσά δανείων.

4. Κυρίαρχα γνωρίσματα σύμφυτα με την Ίδια τή γένεση και την πο-
ρεία της κυβέρνησης είναι:

- 'Η έλλειψη έθνικῆς στρατηγικῆς και ἡ εύκαιριακή αντιμετώπιση
τοῦ προβλήματος με την τακτική τῆς "ἀντίδρασης" στίς πιέσεις
και τὰ γεγονότα που κλιμακώνουν οἱ Τούρκοι με την καθοδήγηση τῶν
ΗΠΑ και τοῦ ΝΑΤΟ/

- Οἱ χειρισμοί μακριά ἀπ'τό Λαό, κι'ἀπ'αυτό τό κοινοβούλιο, που
δέν τόν συνειδητοποιεῖ, τόν συντηρεῖ σέ μιὰ κατάσταση μόνιμης
και ἀρόριστης έθνικῆς ἀνάγκης, γιά νά τόν χρησιμοποιήσῃ ὅταν
θά πρέπει νά λύσῃ τό ἀδιέξοδο που σίγουρα θά ὀδηγήσῃ ἡ τέ-
τοια αντιμετώπιση τῆς κρίσης.

Τὰ ιδιαίτερα χαρακτηριστικά που συνθέτουν την πολιτική τοῦ Κα-
ραμανλῆ στό Αἶγαῖο είναι:

α) Πολιτική Ὑποχωρήσεων

Δέν ἀντιδρᾷ ποτέ με σθένος και δύναμη στίς πιέσεις. "Ἐκαμε
μιὰ σειρά ἀπό ὑποχωρήσεις που ἀντί νά λύνουν τό πρόβλημα τς
δυσκολεύουν και δημιουργοῦν ὅρους γιά ἀξιοποίηση στόν κατευ-
θυνόμενο Τούρκικο ἐπεντατισμό. Ἐνδεικτικά:

- 'Η προσφυγή στή Χάγη με την πρώτη ἀνακοίνωση τῆς Τουρκίας
γιά τό Αἶγαῖο κατοχύρωσε νομικά ἀνύπαρκτα δικαιώματά της σ'
αυτό.

- Παθητική αντιμετώπιση τῶν κατά συρροή παρακωλύσεων τῶν
Τούρκων.

- 'Η προσφυγή στό Συμβούλιο Ἀσφαλείας σάν ἀπάντηση ὡμῶν
παραβάσεων τοῦ έθνικοῦ μας χώρου.

- 'Η μονομερῆς προσφυγή στή Χάγη με τὰ γνωστά ἀποτελέσματα.

- Δέν ὀριοθετεῖ τό φυσικό μας χῶρο και τὰ κυριαρχικά μας
δικαιώματα.

- Δέν τόλμησε νά ἐπεντείνει -μέ νόμιμο δικαίωμα- την αἶγια-
λίτιδα ζώνη.

στ. 4. β) Πολιτική αντίφαση.

Ἀπέναντι στήν Τουρκική πολιτική πού ὑπακούει σέ συγκεκριμένη στρατηγική, ἔχει χάσει τήν οποιαδήποτε πολιτική πρωτοβουλία, καί ἀντιδρά σπασμωδικά καί ἐπικίνδυνα ζητώντας κάθε φορά ἀπό κάπου νά πιαστεῖ.

γ) Πολιτική τῶν Ἑξοπλισμῶν

Ἡ πραγματική ἀνάγκη τῆς ἐνίσχυσης τῆς Ἀμυνας τῆς χώρας μας βρίσκει σύμφωνο τόν Ἑλληνικό Λαό. Ἡ ἀμυντική πολιτική τῆς κυβέρνησης ὁμῶς βασισμένη στόν ἐξοπλισμό σύμφωνα μέ τό ΔΙΕΘΝΕΣ σύστημα πού ὑπαγορεύει τό ΝΑΤΟ, εὐνοεῖ μόνο τά συμφέροντα τῆς συμμαχίας καί δέν βοηθεῖ στή διεξαγωγή τοπικοῦ πολέμου.

δ) Πολιτική Ἀντιλαϊκή

Ὁ ἀποκλειστικός χειρισμός τοῦ προβλήματος ἀπό μία κυβέρνηση πού ἐρμηνεύει μέ τό δικό της ἀποκλειστικά τρόπο τήν ἐθνική ὁμοφυλία ἐνώ κρατᾷ σέ ἄγνοια καί ἀβεβαιότητα τό Λαό καί τίς πολιτικές δυνάμεις τοῦ τόπου ἔχει ἀντίποδα τό χτίσιμο τοῦ ἀντιλαϊκοῦ-ἀστυνομικοῦ κράτους τῆς Δεξιᾶς. Ἔτσι ἡ "ἐθνική ὁμοφυλία" στηρίζει τήν κυριαρχία τῆς μεγαλοαστικής τάξης καί χαλκνεύει τά δεσμά τῆς ἐκμετάλλευσης.

Τέλος εἶναι ἀπόλυτα βέβαιο ὅτι αὕτη ἡ πολιτική ἀπό τή μία μεριά δέν λύνει τό πρόβλημα κι' ἀπό τήν ἄλλη δέν διασφαλίζει μέ κανένα τρόπο τήν ΕΙΡΗΝΗ στήν περιοχή.

5. Γιά τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. τά ἀναφαίρετα κυριαρχικά μας δικαιώματα στό Αἰγαῖο στηρίζονται:

- Στή φυσική καί ἀδιαίρετη ἐνότητα τῆς Ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδας μέ τίς ἐκατοντάδες τῶν νησιῶν μας καί τοῦ ὑποθαλάσσιου ἐδάφους.
- Στήν παραίτηση τῆς Τουρκίας μέ τή συνθήκη τῆς Λωζάννης τοῦ 1923 καί τῶν Παρισίων τοῦ 1947 - γιά τά Δωδεκάνησα- ἀπό κάθε δικαίωμα πάνω στά νησιά τοῦ Αἰγαίου πού ἀπό τότε (1947) περιήλθαν στήν ἀπόλυτη καί ἀδιαφιλονικήτη κυριαρχία τῆς Ἑλλάδας πού ἀναγνωρίστηκε παγκόσμια.
- Στό ὅτι ἡ Τουρκία στό ἄρθρο 12 τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης ἀναγνώρισε καί τυπικά τήν κυριαρχία τῆς Ἑλλάδας στό Αἰγαῖο:

στ.5. "Εντός αντιθέτου διατάξεως...αί νήσοι αἱ κείμεναι εἰς μικροτέραν ἀπόστασιν τῶν τριῶν μιλίων τῆς ἀσιατικῆς ἀκτῆς παραμένουσι ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν".

- Στὸ δημόσιο καὶ διεθνὲς ἐθνικὸ ναυτικὸ δίκαιο, ποῦ ἀποτελεῖ ἀναγκαστικὸ δίκαιο γιὰ ὅλα τὰ κράτη, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴ συμβολὴ τους ἢ ὄχι στὴ διαμόρφωσή του.

- Στὴ σύμβαση τῆς Γενεύης τοῦ ΟΗΕ τοῦ 1958 ποῦ δρίζει (ἄρθρο παρ. 2) ὅτι τὰ νησιὰ ἔχουν ὑφαλοκρηπίδα.

- Στὴ βάση τοῦ διεθνoῦς δικαίου, ἔχουμε τὸ δικαίωμα νὰ ἔπαιτείνουμε τὴν αἰγιαλίτιδα ζώνη μας, τόσο τὴν ἡπειρωτικὴ ὅσο καὶ τὴ νησιώτικη στὰ δώδεκα ναυτικὰ μίλια. Αὕτὴ καὶ μόνο ἡ πράξη μᾶς λύνει ὀριστικὰ τὸ πρόβλημα.

- Στὸ γεγονὸς ὅτι τὸ Αἰγαῖο, ἱστορικὰ, ὑπῆρξε τὸ λῆινο τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὰ νησιὰ μας τὰ κατοικοῦσαν καὶ τὰ κατοικοῦν Ἕλληνες.

- Στὴν ἀπόφαση τοῦ Ι.Ο.Α.Ο. ποῦ ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἑλλάδα ἐνασκεῖ πλήρη ἔλεγχο καὶ εἶναι ὁ ὑπεύθυνος ἐλεγκτῆς κάθε πτήσης πρὸς τὸ Αἰγαῖο πέλαγος καὶ μέχρι τὰ τουρκικὰ σύνορα.

6. Τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. πιστεύει ὅτι στὴ βάση τοῦ προσανατολισμοῦ σὲ μιὰ ἀδέσμευτη ἐθνικὴ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ, ὅπως αὕτὴ ἀναφέρθηκε προηγουμένα, μιὰ δυναμικὴ ἀντιμετώπιση τῆς κρίσης τοῦ Αἰγαίου ποῦ στηρίζεται στὰ παρακάτω στοιχεῖα, ἀποτελεῖ προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῆς ΕΙΡΗΝΗΣ καὶ μοναδικὴ ΔΙΕΘΟΔΟ στὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν Ἑθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ τὴν προάσπιση τῶν κυριαρχικῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.

α) Σαφὴ καὶ ξεκάθαρη ὁριοθέτηση τῶν συνόρων τῆς χώρας μας ποῦ σημαίνει:

- Ἐπέχταση τῆς αἰγιαλίτιδας ζώνης στὰ δώδεκα μίλια, ὅπως ἔχουμε κάθε δικαίωμα καὶ διαπραγματεύση διμερῇ μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἑνωση γιὰ τὴ διασφάλιση τῆς ἐλευθεροπλοΐας τῶν σκαφῶν τῆς.

- Καθορισμὸς τῆς ὑφαλοκρηπίδας τῶν νησιῶν μας μὲ βάση τὴν βάση τῆς Γενεύης τοῦ 1958 καὶ ἐπίσημος χάρτης τοῦ κράτους ποῦ νὰ τὸν ὑποδηλώνει.

- Διακήρυξη τοῦ "ἐνιαίου" καὶ "ἀδιαίρετου" χαρακτήρα τοῦ

- στ. 6. α) σιωτίκου καί ήπειρωτικοῦ ἑλλαδικοῦ χώρου καί τῆς κυριαρχίας τῆς Ἑλλάδας στόν ἐναέριο χώρο.
- β) Σαφῆς διακήρυξη πρός ὅλες τῖς χώρες τοῦ κόσμου τῶν ἐθνικῶν μας συνόρων καί ἡ βεβαίωση γιά τήν ἀποφασιστική προάσπισή τους μέ ἀντίτιμο ὁποιαδήποτε θυσία.
- γ) Τήν ἀποφασιστική καί ξεκάθαρη ἀπάντηση στίς τούρκικες προσ- κλήσεις καί τή διακοπή τῶν χωρίς νόημα διαπραγματεύσεων γιά ἓνα ἀνύπαρκτο πολιτικά καί νομικά πρόβλημα.
- δ) Διακήρυξη πρός ὅλες τῖς κατευθύνσεις ὅτι ἀποκλείεται ὁποιασ- δήποτε μορφῆς συνιδιοκτησία, διχοτόμηση ἢ συνεκμετάλλευση τῆς ὑφαλοκρηπίδας καί τῶν πετρελαίων καί ἄρνηση τῆς διαιτησίας τῶν Ἀμερικάνων στήν περιοχή.
- ε) Πανεθνική Κινητοποίηση τοῦ Λαοῦ, μέ ἔγκαιρη καί σωστή πληρο- φόρηση, πούθἀ ἔχει βασικό στόχο τήν ὁμόθυμη συμμετοχή του καί τήν βαθειά συνείδηση τοῦ προβλήματος καί τῶν ἀγώνων πού ἐπι-βάλλει γιά τή δίκαιη ἐθνικά λύση του στά πλαίσια τῆς ἀπόκρι- σης τῆς ἱμπεριαλιστικῆς ἐπίθεσης.

V. ΓΙΑ ΝΑ ΔΥΝΑΜΩΣΟΥΜΕ ΤΑ "ΠΟΔΙΑ" ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ
- ΤΑ ΜΑΖΙΚΑ - ΕΝΩΤΙΚΑ - ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ.

α. Τό συνδικαλιστικό Κίνημα

1. Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. εἶναι Κίνημα πού ἐκφράζει τῖς τάξεις καί τά στρώματα πού ὑφίστανται τήν καπιταλιστική ἐκμετάλλευση καί σάν τέτοιο ἀν- τλεῖ κύρια τή δύναμή του ἀπό τοὺς ἐργαζόμενους καί γιά τοὺς ἐρ- γαζόμενους ἐπιδιώκει νά γίνει δυνατό.
- Ἀποτελεῖ πάγια πολιτική του θέση, ὅτι ἡ συμμετοχή καί ἡ ὁργάνω- ση τῶν ἐργαζόμενων στά συνδικάτα τους καί κύρια τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἀποτελεῖ βασική καί θεμελιώδη προϋπόθεση πού πάνω της στη- ρίζονται καί ἡ Δημοκρατία καί οἱ δυνατότητες τῆς κοινωνικῆς ἀλλαγῆς.
2. Ἡ κυβέρνηση τῆς Ν. Δημοκρατίας, μέ τήν περιστασιακή της πλειοψη- φία, φήφισε μιᾶ σειρά ἀντεργατικούς καί ἀντιδημοκρατικούς νόμους μέ τό στόχο νά χτίσει τό θεσμικό καί νομικό πλέγμα πού θά παραδώ- σει τή χώρα δέσμια στίς ἀνάγκες τῶν μονοπωλίων καί τῶν πολυεθνικῶν ἐταιριῶν. Τό ὅπλο πού χρησιμοποίησε μέ συνέπεια εἶναι ὁ κρατικός
- ./..

- α. 2. συνδικαλισμός τροχοπέδη καί ασπίδα τῆς ἀνάπτυξης τοῦ ἐργατικοῦ κινήματος καί τοῦ κινήματος τῶν ἐργαζόμενων γενικώτερα.

Ἔτσι μεθόδευσε τόν ἔλεγχό του μέ τίς ἐκλογικές διαδικασίες ποῦ στηρίζονται στούς νόμους 42/74, 89/74, 6/75, μέ ἀποτέλεσμα τήν ἀνάδειξη μιᾶς ἡγεσίας ξεκομμένης ἀπό τήν ἐργατική τάξη, μέ ἕντονα χαρακτηριστικά τοῦ ἐργατοπατερισμοῦ.

Κορυφαία ἐκδήλωση τῆς ἀντιστασιακῆς της πολιτικῆς ἀποτελέσσει ὁ περιβόητος νόμος 330/76 ποῦ χαρακτηρίστηκε ἀντιδραστικός καί ἀντιδημοκρατικός ἀπό ὅλες τίς συνδικαλιστικές ὀργανώσεις ἀκόμη καί τίς δυτικοευρωπαϊκές.

Ἡ ἐπιστράτευση, ἡ ἀπαγόρευση κήρυξης ἀπεργίας ἀπό ἀπεργιακές ἐπιτροπές, ἡ θεσμοθέτηση τοῦ λόκ-άουτ, ἡ καθιέρωση ἐλέγχου στό σωματεῖα, ἡ ποινικοποίηση τῶν παραβάσεων τῶν διατάξεών του, ἡ ἀπαγόρευση τῆς πολιτικῆς ἀπεργίας, ἀποτελοῦν βασικές του διατάξεις, ποῦ ἐπιτίθενται σέ κατακτημένα δημοκρατικά δικαιώματα τῶν ἐργαζόμενων καί ἐγκλωβίζουν τή δυναμική τοῦ Κινήματος στήν ἀστυνόμευση καί τήν συνέναιση τῆς κρατικῆς πολιτικῆς.

Παράλληλα μέ τήν ἐλευθερία καί ἀσυδοσία τῆς ἐπιβολῆς καί τῶν μέτρων τῆς ἐργοδοσίας ἐπιβάλλεται στυγνή ἐκμετάλλευση, ἀνθυγιεινές συνθήκες δουλειᾶς καί μεθοδευμένη διάσπαση τοῦ Κινήματος μέ τήν προσπάθεια στρωμάτωσης τῶν ἐργατῶν.

Τέλος ἡ ὑπογραφή τῆς Ἐθνικῆς Συλλογικῆς Σύμβασης ἀποτελεῖ ἐμπαιγμό τῶν ἐργαζόμενων καί μειώνει αἰσθητά χρόνο μέ τό χρόνο τήν ἀγοραστική τους ἱκανότητα.

3. Οἱ θέσεις τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιά τό συνδικαλιστικό Κίνημα εἶναι συνοπτικά:

α) Πρῶτος καί ἄμεσος στόχος εἶναι ἡ ὀργάνωση κάθε ἐργάτη καί ἐργαζόμενου στό συνδικάτο του. Εἶναι γνωστό ὅτι στή χώρα μας τό ποσοστό τῶν ἐργαζόμενων ποῦ συνδικαλίζεται εἶναι πολύ μικρό μέ τά χτυπήματα ποῦ δέχεται ἀπό τό αὐταρχικό-ἀντιλαϊκό κράτος καί τή στυγνή ἐργοδοσία, καθώς καί τήν ἔλλειψη σωστής δουλειᾶς τῶν προοδευτικῶν φορέων στό χῶρο. Πρέπει ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι νά συσπειρωθοῦν γύρω ἀπό τά ὄργανα τοῦ συνδικαλιστικοῦ Κινήματος γιά νά δημιουργήσουν ἐνωμένοι μέ τήν κοινή τους δράση ἐνάντια στή Δεξιά καί τήν πολιτική της, ἀδιαπέρα-

α. 3. α) στο τείχος έξυπνέτησης τών συμφερόντων τους.

Μέ τή σφυρηλάτιση τής βιθειᾶς ἀντιδεξιᾶς δημοκρατικῆς τους συνείδησης θά προωθήσουν τή λαϊκή ἐνότητα ἐνεργά γιά τή δημιουργία προϋποθέσεων, ποῦθά ὀδηγήσουν στήν ριζική κοινωνική ἄλλαγή, τό σοσιαλιστικό μετασχηματισμό.

β) Ὁ τρόπος ὀργάνωσης στοχεύει ἀπαρασάλευτα στό νά δημιουργήσῃ:

- Ἕνα σωματεῖο σέ κάθε ἐργοστάσιο καί χώρο δουλειᾶς.
- Ἕνα ἐργατικό κέντρο σέ κάθε νομό.
- Μιά ὁμοσπονδία σέ κάθε κλάδο.
- Μιά Γ.Σ.Ε.Ε. γιά ὅλους τοῦς ἐργαζόμενους.

γ) Ἡ πάλη μας γίνεται μέ συνέχεια καί συνέπεια γιά νά δομήσουμε ταξικά συνδικάτα. Μέ τόν ὅρο ἐννοοῦμε:

- Νά ἀναπτύξουμε ἕνα μαζικό, δυνατό, αὐτόνομο σέ σχέση μέ τήν Κρατική πολιτική συνδικαλιστικό Κίνημα. Ἡ ἐνότητα, ὁ ἀγώνας, ἡ μαζικότητα θά χτυπήσουν στίς ρίζες τῶν τῶν κρατικό συνδικαλισμό, καί ἀποτελοῦν τή βάση τῆς προάσπισης τῶν συμφερόντων τῶν ἐργαζόμενων.
- Νά διατηρήσουμε μέσα ἀπό τοῦς ἀγῶνες γιά τά οἰκονομικά προβλήματα τοῦ Κινήματος καί τά συμφέροντα τῶν κλάδων, ζωντανή τήν προοπτική, ὅτι μόνο μέ τήν σοσιαλιστική ἄλλαγή θά ὑπηρετηθοῦν τά συμφέροντα τῶν ἐργαζόμενων, γιατί μόνο τότε θά καθορίζουν τήν πορεία καί τό μέλλον τους συμμετέχοντας ἐνεργά στό σχεδιασμό, τήν ὑλοποίηση καί τήν ἀμοιβή τῆς παραγωγῆς καί ἐργασίας. Νά προφυλάξουμε δηλαδή τά συνδικάτα ἀπό τό ρεφορμισμό.

δ) Νά ξεφύγει τό συνδικαλιστικό Κίνημα ἀπό τήν διαρκή προσπάθεια ζύμωσης καί προπαγάνδας καί νά προφυλαχτεῖ ἀπό τίς διασπασμένες, σπασμωδικές καί χωρίς προοπτική κινητοποιήσεις.

Ἀντίθετα πρέπει νά συσπειρωθεῖ σέ μιά ἀγωνιστική γραμμή παλεύοντάς τοῦς ἐντελῶς συγκεκριμένους στόχους τῶν ποῦ εἶναι ἀπορροή τῆς ἐκμετάλλευσης στήν καθημερινή ζωή τοῦ ἐργαζόμενου στά πλαίσια τῆς Δημοκρατικῆς Πολιτικῆς Δράσης καί νά προασπίζει ἀποφασιστικά στήν πάλη ἐνάντια στόν ἱμπεριαλισμό, τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία καί τήν ἐδαφική ἀκεραιότητα τῆς πατρίδας μας.

4. Οἱ στόχοι γιά ἕνα σωστά ἱεραρχημένο πρόγραμμα συνδικαλιστικῶν

α. 4. διενδίκησεων συνιστούν μία πλατφόρμα ένωτικής αγωνιστικής δράσης και είναι:

α) "Ίση αμοιβή, για Ίση εργασία με στόχο την εξίσωση των αμοιβών και την τιμαριθμική αναπροσαρμογή μισθών και μεροκαμάτων.

Αυτό σημαίνει αγώνας για:

- Μία νέα Έθνική Συλλογική Σύμβαση με κατώτατο όριο αύξησης τό αθροισμα του ρυθμού πληρωρισμού και του ρυθμού αύξησης του εθνικού προϊόντος, που είναι ή απαραίτητη προϋπόθεση της διατήρησης της σχετικής εισοδηματικής θέσης του εργαζόμενου.

- Ένα Ένιαίο Τιμαριθμικό και Αποδοτικό Μισθολόγιο για τον δημοσιούπαλληλικό κλάδο που θα εξασφαλίζει την Ίση δυνατότητα προαγωγής και μισθοδοσίας, την αντιμετώπιση της πτώσης της αγοραστικής δύναμης των υπαλληλικών μισθών, την αξιολόγηση των θέσεων σύμφωνα με την αρχή της αμοιβής ανάλογα με την απόδοση στο κοινωνικό σύνολο.

β) Άνθρώπινες συνθήκες δουλειάς με στόχο την παροχή εργασίας κάτω από όρους υγείας προστατευτικών μέτρων ασφαλείας από εργατικά ατυχήματα, και την αυθαιρεσία και τον καταναγκασμό της εργοδοσίας.

Ένδεικτικά:

- Έβδομάδα πέντε ημερών.

- 40 ώρες δουλειάς.

- Χαρακτηρισμός ανθυγιεινών επαγγελμάτων.

γ) Δικαίωμα Ίσο στην άδεια και στην κοινωνική ασφάλιση που εξειδικεύεται με εξίσωση προς τα πάνω των ημερών της άδειας για όλους τους εργαζόμενους, σπάσιμο των διακρίσεων και της ανισότητας στην κοινωνική ασφάλιση, συντάξεις που να φτάνουν τουλάχιστο στο 80^ο/ο των μισθών.

δ) Δικαιώματα στη μόρφωση και τη ζωή, που σημαίνει κρατική μεριμνα που κάνει καθήκον την εκπαίδευση και ειδικευση των εργαζόμενων, και που ανοίγει Ίσες χρονικές και οικονομικές ευκαιρίες στη μόρφωση.

Όργάνωση του ελεύθερου χρόνου του εργαζόμενου με την ανάπτυξη πλατειάς πολιτιστικής δράσης, με την σωστή ψυχαγωγία και

α. 4. δ) Άθληση.

ε) Τέλος ἐκεῖ πού ὁ ἐργαζόμενος ἀπομυζᾶται κυριολεκτικῶς εἶναι τό κᾶθεστώς φορολογίας μέ τό δημοσιονομικό σκάνδαλο τῶν ἐμμέσων φόρων. Εἶναι ἀπαράδεκτο οἱ φορολογικές διατάξεις νά ἐπιτρέπουν τήν φοροδιαφυγή καί νά θεσπίζδουν τήν ἄδικη κατανομή τῶν φόρων μέ ἀποτέλεσμα οἱ κεφαλαιοῦχοι νά μή συμμετέχουν οὐσιαστικῶς μιᾶς καί τό 75⁰/ο τῶν ἐσόδων τοῦ κράτους καλύπτεται ἀπό τοὺς ἔμμεσους φόρους τοῦ ἐργαζόμενου.

Ὁ ἀγώνας γιά μιᾶ δίκαιη φορολογία εἶναι σημαντικός γιά τό συνδικαλιστικό Κίνημα.

5. Κλείνοντας πιστεύουμε, ὅτι τό συνδικαλιστικό Κίνημα πρέπει νά εἶναι ὀργανωτικά αὐτόνομο, ἔξω ἀπό τόν ἀσφυκτικό ὀργανωτικό ἔλεγχο τῶν κομμάτων, γιατί μόνο ἔτσι συσπείρωνει ὅλους τοὺς ἐργαζόμενους καί μόνο ἔτσι μπορεῖ νά ἐξυπηρετήσῃ ἀτάλάντευτα τά ταξικά τους συμφέροντα.

./..

β. Άγροτικό και Συνεταιριστικό Κίνημα

1. 'Ο Έλληνας αγρότης είναι ο πιο αδικοχημένος Έλληνας αντικείμενο πάντα της στυγνής εκμετάλλευσης από τους μεσάζοντες και τό ξένο και ντόπιο μονοπωλιακό κεφάλαιο, στην εξυπηρέτηση του όποιου αποβλέπουν κατά κανόνα τόσο τά νομοθετικά, όσο και τά διοικητικά μέτρα, πού παίρνουν οί κυβερνήσεις της χώρας στά πλαίσια της εξάρτησης της οίκονομίας μας από τίς μητροπόλεις της Δύσης.
2. 'Η άγροτική μας οίκονομία πραγματοποίησε μία φαινομενικά σημαντική πρόοδο τίς τελευταίες δεκαετίες. Ποτέ όμως δέν πραγματοποίησε τό άλλο πού θα έδινε τήν όριστική λύση για τό άγροτικό πρόβλημα, μέ αποτέλεσμα τό ψηλό κόστος παραγωγής και τή συρρίκνωση της άγροτικής μας.

'Η κυβερνητική πολιτική έχει όλοένα και περισσότερο δυσμενείς επιπτώσεις:

- 'Ο όγκος της παραγωγής αύξηθηκε σημαντικά, ενώ ή αύξηση της αξίας της δέν ακολούθησε τόν ίδιο ρυθμό. Αυτό εξηγεί ή μείωση της πραγματικής άμειβής των άγροτών σε σχέση μέ τους άλλους κλάδους της οίκονομίας. 'Ο ετήσιος ρυθμός του έθνικού εισοδήματος είναι 10,83% στην περίοδο 61-74, ενώ του άγροτικού μόλις 2,9%.

'Ο ρυθμός αύξησης του όγκου της άγροτικής παραγωγής είναι διπλάσιος του ρυθμού αύξησης του άγροτικού εισοδήματος, ενώ στη βιομηχανική παραγωγή συμβαίνει τό αντίστροφο.

Χρόνο μέ τό χρόνο πραγματοποιείται άνακατανομή του εισοδήματος σε βάρος του αγρότη πού γίνεται σχετικά φτωχότερος.

- 'Από τίς 1.000.000 άγροτικές εκμεταλλεύσεις πάνω από 600.000 καλλιεργούν λιγώτερα από 30 στρέμματα ή κάθε μία, δηλαδή σύνολο γής 23% του συνόλου της καλλιεργήσιμης στην Ελλάδα.

Σ' αντίθεση, 50.000 περίπου άγροτικές εκμεταλλεύσεις καλλιεργούν τό 25% της καλλιεργούμενης γής.

Για νά γίνει πιο σαφής ή στρωμάτωση τά 4/5 των άγροτών πραγματοποιούν κατά κεφαλή καθαρό εισόδημα ίσο πρός τό 1/4 του ποσού πού πραγματοποιεί τό υπόλοιπο 1/5 των εργαζόμενων στην ύπαιθρο.

Σέ άδρές γραμμές τά 80% των άγροτικών εκμεταλλεύσεων αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης.

β. 2. - Τό όδικο δίκτυο τής ύπαίθρου είναι άκόμη πρωτόγονο. 'Η άγρο-
τική στέγη είναι άπαράδεκτη για χώρα πού ή πρωτεύουσά της βρέ-
θει προκλητικά από πολυτελείς έπαύσεις. 'Η ύγειονομική περίθαλ-
ψη βρίσκειται σέ πρωτόγονη κατάσταση. Δέν υπάρχουν ούτε γιατρού,
ούτε τεχνικοί, ούτε νοσοκόμες, ούτε νοσοκομεία για ν'άντιμετω-
πίσουν τίς ανάγκες του πληθυσμού τής ύπαίθρου. 'Η σύνταξη τών
άγροτών άποτελεί ύβρη για τά γερατιά τής ύπαίθρου. 'Η άπαράδεκ-
τη αύτή εικόνα συμπληρώνεται μέ τήν άνυπαρξία πολιτιστικών κέν-
τρων μέ βιβλία, μουσική, κινηματογράφο, θέατρο, άθληση κι' άλλες
πνευματικές έκδηλώσεις.

- Οί γεωργικοί συνεταιρισμοί στήν σημερινή τους μορφή, είναι
τόσο άπογοητευτικοί, ώστε ό άγρότης νά άμεισβητεί τίς τεράστιες
δυνατότητες πού παρέχει αύτή ή θεσμική μορφή για τήν ανάπτυξη
τής άγροτικής οίκονομίας μας. Γιατί σήμερα, άπ'τούς 7.000 συνε-
ταιρισμούς, οί 5.000 είναι πιστωτικοί - δηλαδή μιά γραφειοκρα-
τική προέκταση τής ΑΤΕ για τήν διανομή τών δανείων. Οί υπόλοι-
ποι είναι παραγωγικοί συνεταιρισμοί.

Μά στήν πράξη -μέ λύγες έντυπωσιακές έξαυρέσεις- τί σημαίνει
σήμερα ό τίτλος "παραγωγικός" συνεταιρισμός; Σημαίνει άπλως ότι
παρεμβάλλεται στήν διαδικασία διάθεσης (όχι παραγωγής) τών προΐ-
όντων - είναι δηλαδή στήν ούσια έμπορικός. Μόνο ένα 10% τών συ-
νεταιρισμών στήν Ελλάδα έμπλέκονται στήν παραγωγική διαδικασία
σ'άντίθεση μέ τίς χώρες τής Κεντρικής καί Δυτικής Εύρώπης, όπου
οί συνεταιρισμοί συμμετέχουν στήν διαδικασία τής παραγωγής κα-
τά 80% περίπου.

3. 'Η ένταξη στήν Ε.Ο.Κ. έξ άλλου θά έχει καταστροφικές συνέπειες
για τήν άγροτική μας οίκονομία κι' αυτό γιατί:

- 'Η μέση παραγωγικότητα στις χώρες τής Ε.Ο.Κ. είναι 2,5 φορές
μεγαλύτερη άπ'τήν δικιά μας. Πλεονεκτούμε βέβαια κλιματολογικά
σέ μιά σειρά από προϊόντα, όχι όμως καί σέ σχέση μέ τρίτες χώ-
ρες, μέ τίς όποίες υπάρχουν ήδη συμφωνίες μέ τήν ΕΟΚ για μειω-
μένους δασμούς μέχρι 20%. Τό βαμβάκι κι' ό καπνός δέν άντιμετω-
πίζουν δασμούς σήμερα κι' ή ένταξη δέν θά είχε καμιά θετική
έπίπτωση σ'αυτά τά προϊόντα. Τά έσπεριδοειδή κινούνται κατά
κύριο λόγο στήν έσωτερική μας άγορά. Κι' άπ'τίς έξαγωγές μας
τό μεγαλύτερο ποσοστό (πάνω από 80%) πηγαίνει στις άνατολικές
χώρες. Τό 80% τών κρασιών μας καταναλώνεται στήν έσωτερική άγο-

β. 3. ρά. Κι' υπάρχει τώρα τάση για την εισαγωγή ξένων κρασιών και ποτών. Τό λάδι θα βρεϊ σκληρό ανταγωνισμό από την 'Ιταλία, την 'Ισπανία, την Γαλλία. Τό 70% σέ κάθε περίπτωση έξάγεται στίς ανατολικές χώρες. Τά 80% τών ροδακύνων έξάγονται ήδη στήν Γερμανία.

Αύξηση εξαγωγών πρέπει νά αναμένεται στά όπωροκηπευτικά. Μά δέν σημαίνει αυτό αναγκαστικά και αύξηση τοῦ εισοδήματος. Γιατί σκληρός θα εἶναι ό ανταγωνισμός από τρίτες χώρες πού συνδέονται ήδη προνομιακά μέ την ΕΟΚ.

Όσο για την κτηνοτροφία - εἶναι σαφές πώς δέν πρόκειται νά επζησει. 'Η πολιτική τών κυβερνώτων της χώρας μας ποτέ δέν εύνόησε την ανάπτυξή της. Καί οί ανταγωνιστικές συνθήκες σήμερα στά πλαίσια της ΕΟΚ θα εἶναι άμεσα και έντυπωσιακά καταστροφικές.

- 'Η απόφαση της κυβέρνησης νά έντάξει την 'Ελλάδα στήν ΕΟΚ δέν εἶναι οικονομική, εἶναι πολιτική απόφαση, εἶναι απόφαση πού ύλοποιεῖ τό "άνήκομεν εἰς την Δύσιν".

Γιατί γνωρίζει ακόμη και ή κυβέρνηση, πώς κάτω άπ'τή σημερινή διάρθρωση της άγροτικής οικονομίας της 'Ελλάδας, άσχετα από οποιαδήποτε πολιτική τοποθέτηση, οί συνέπειες της ένταξης για την άγροτική μας οικονομία, θα εἶναι κυριολεκτικά καταλυτικές. Καί γενικώτερα όμως, θα χάσουμε κάθε εύκαιρία νά αναπτύξουμε ίσομερως τούς στρατηγικούς τομεῖς της οικονομίας μας, νά γίνουμε αυτόδύναμη χώρα οικονομικά.

4. Τό πλαίσιο της άγροτικής πολιτικής τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., για την περίοδο πού θα αναλάβει τή διακυβέρνηση της χώρας, στηρίζεται στήν καθαρή συνεταιριστική καλλιέργεια μέ συνεταιρισμούς πού αὐτοδιαχειρίζονται οί άγρότες μας και οί κοινωνικού φορεῖς της τοπικής αὐτοδιοίκησης. Πιο αναλυτικά:

α. Σχεδιασμός παραγωγής: Χρειάζεται πρῶτα άπ'όλα ένα γενικό, πανεθνικό πλάνο για την έπιλογή καλλιεργειών κατά περιφέρεια ή ζώνη της χώρας.

- 'Η έπιλογή -πού αναθεωρεῖται κατά τακτά χρονικά διαστήματα ή όπως τό επιβάλλουν οί συνθήκες- τοῦ εἴδους και της έκτασης της καλλιέργειας σέ κάθε παραγωγική ζώνη, θα εξαρτηθεῖ τόσο από τίς έδαφολογικές και κλιματολογικές συνθήκες, όσο κι'άπ'τίς συνθήκες πού επικρατοῦν στήν έγχώρα και την παγκό-

β. 4. α. σημα αγορά. Προϋπόθεσή είναι ή διάρκεις -σέ έτήσια βάση- μελέτη του έδάφους κι' ή συνεχής παρακολούθηση των έξελύξεων της παγκόσμιας οίκονομίας.

- Οί δυνατότητες παραγωγής σέ μία περιφέρεια ή ζώνη εξαρτώνται σέ μεγάλη κλίμακα από τς επενδύσεις υποδομής που έχουν πραγματοποιηθεῖ. Κι' αυτό σημαίνει: άποξηραντικά, άρδευτικά, έγγελοβελτιωτικά έργα καί κατάλληλα, έπαρκή οδικά δίκτυα. Θράγματα που θα συγκεντρώνουν τά νερά που χύνονται στή θάλασσα, άξιοποίηση του νερού που κινεῖται σέ υπόγειες φλέβες, άντιπλημμυρικά έργα για νά σωθεῖ ή γή από τό "πνύξιμο" της πλημύρας. Όλα αυτά άποτελοῦν προϋπόθεση για την πλήρη άξιοποίηση των παραγωγικών δυνατοτήτων της έλληνικής γής.

β. Όργάνωση παραγωγής: Ό μικρός καί τεμαχισμένος κλήρος άποκαλεῖ αποφασιστικό πρόσκομμα στην αύξηση της παραγωγικής άποδοτικότητας καί στην μείωση του κόστους παραγωγής.

Ή άπόδοση των άκαλλιέργητων έκτάσεων καί των τσιφλικιών καί άκόμη ύπόχουν στή χώρα μας στους άκτημόνες άγρότες, είναι ένα άναγκαῖο μέτρο, που δέν θα λύσει όμως τό πρόβλημα. Τό ίδιο καί ό άναδασμός. Ή μόνη λύση βιώσιμη είναι ό παραγωγικός άνταγωνιστικός συνεταιρισμός μέ βάση την όμαδική καλλιέργεια.

Ή όργάνωση της συνεταιριστικής καλλιέργειας γίνεται στή βάση της δημιουργίας σέ πρωτοβάθμιο καί δευτεροβάθμιο (περιφέρειες) επίπεδο συνεταιρισμών "νέου τύπου" μέ τά παρακάτω χαρακτηριστικά:

- Ό συνεταιρισμός άναλαβαίνει όλο τό φάσμα της -όμαδικής κατά κανόνα- παραγωγής καί της διάθεσης των προϊόντων. Αυτό σημαίνει συνεταιρισμό προμήθειας πρώτων ύλων, μεταφορικό συνεταιρισμό, κατασκευή άποθηκών καί φυγείων για την άποθήκευση καί διατήρηση των προϊόντων, δημιουργία πρατηρίων πώλησης των προϊόντων σέ περιφερειακό επίπεδο καθώς καί όργανο προγραμματισμού της παραγωγής καί μελέτης των προβλημάτων της περιφέρειας σέ συνεργασία μέ τούς κοινωνικούς φορείς στά πλαίσια του πανεθνικού πλάνου.

- Ό συνεταιρισμός είναι άγροτοβιομηχανικός, μέ την κατασκευή εργοστασίων έπεξεργασίας καί τυποποίησης των προϊόντων, για νά σμύξει τό χωράφι μέ τό εργοστάσιο, για νά κρατηθοῦν οί νέες

β. 4. β. στην Ύπαιθρο.

- 'Ο συνεταιρισμός είναι άμεσα υπεύθυνος για τις πιστώσεις που παρέχονται στα πλαίσια του γενικού προγράμματος της χώρας και του συντονισμού -και μόνο- που άσκειται από την ΑΤΕ.
 - Οι αγρότες που συμβάλλουν σε γη -που παραμένει δική τους ιδιοκτησία- σε έξοπλισμό και σε προσωπική εργασία αυτοδιαχειρίζονται (αυτοδιοικούν) τους συνεταιρισμούς. 'Η πολιτεία δεν άσκει έλεγχο σκοπιμότητας. 'Η δικαστική εξουσία άσκει έλεγχο νομιμότητας.
 - Οι φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης συμμετέχουν στη διοίκηση για να προωθήσουν τα γενικότερα συμφέροντα του χωριού, της πόλης, της επαρχίας.
- γ. Κρατική πολιτική: 'Η πολιτεία πρέπει να παίξει αποφασιστικό ρόλο. Είναι απαραίτητο να μεριμνήσει για:
- Τή διαμόρφωση των νέων θεσμικών πλαισίων.
 - Τήν ένεργό συμμετοχή της στην ανάπτυξη της βιομηχανίας που να προμηθεύει σε χαμηλές τιμές τον αγροτικό έξοπλισμό, τό φυτοφάρμακο και τό χημικό λίπασμα, όπως και στην κατασκευή έργων ύποδομής, για την αγροτική παραγωγή.
 - Τήν οργάνωση της αγροτικής εκπαίδευσης, τή δημιουργία αγροτικών και συνεταιριστικών σχολών, ιδρυμάτων και ένστιτούτων, που θα προωθούν τήν έρευνα σε βάθος.
 - Τήν παροχή δωρεάν ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, άνετης και σύγχρονης αγροτικής στέγης με επιδότηση και χαμηλότοκα δάνεια, τήν συνταξιοδότηση των αγροτών μας με συντάξεις που να εξασφαλίζουν άνετη και σύγχρονη διαβίωση, τήν πλατειά διάδοση του πολιτισμού στη βάση των ελληνικών παραδόσεων και της ποιότητας του λαού μας. Σε όλα αυτά θα συμμετέχουν ένεργά οι συνεταιρισμοί, θα συμμετέχουν ένεργά οι αγρότες στο σχεδιασμό, τήν εργασία, τήν υλοποίηση και τήν απολαβή της οικονομικής, πολιτικής και κοινωνικής τους ζωής.

5. Αλλά όμως αποτελούν μία μακροπρόθεσμη προοπτική που μόνο φορέας εκπρόσωπος του λαϊκού Κινήματος μπορεί να πραγματώσει:

Σήμερα ή αγροτιά μας παλεύει έχοντας συνεύδοση της θέσης της

β. 5. καὶ τῆς ἐκμετάλλευσης πού ὑφίσταται στὰ πλαίσια τοῦ κράτους τῆς Δοξιάς, σέ μιὰ ἀγωνιστική πλατφόρμα πού περιέχει τὰ παρακάτω σημεῖα -στόχους:

α. Ἀγροτικοὶ σύλλογοι: Οἱ ἀγρότες μας βλέπουν ὅτι μέσα ἀπὸ τοὺς σημερινούς συνεταιρισμούς, τὴν κηδεμόνευσή τους ἀπὸ τὴν ΑΤΕ καὶ τὸν ἐκφυλισμὸ τους σέ ἐμπορικούς καθαρά, μόνους σκοπὸς γιὰ τὴν διεκδίκηση τῶν καθημερινῶν τους προβλημάτων, νὰ γίνει ἡ συνδικαλιστική τους ὀργάνωση σέ ἀγροτικούς συλλόγους. Σύνθημά μας πρέπει νὰ γίνηι:

- Ἡ ἐνότητα καὶ ἡ πάλη δύνει διέξοδο στὰ προβλήματα τοῦ ἀγρότη.

- Κάθε ἀγρότης νὰ ὀργανωθεῖ στὸν ἀγροτικὸ του σύλλογο.

Τὸ ἀγροτικὸ Κίνημα θὰ παίξει ἀποφασιστικὸ ρόλο στὴν ἀνάνηψη τῶν συνδικαλιστικῶν καὶ οἰκονομικῶν προβλημάτων σέ πολιτικὴ καὶ δυναμώνει τὴν προοπτικὴ μιᾶς ριζικῆς ἀλλαγῆς στὸν τόπο μας.

β. Καλύτερες ἀμοιβές γιὰ τὰ προϊόντα τοῦ μόχθου τοῦ ἀγρότη:

Τὸ εἰσοδηματικὸ πρόβλημα πού ἀντιμετωπίζει ὁ ἀγροτικὸς λαὸς εἶναι ἄμεσο καὶ μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπιστεῖ μέ τὴν ἀντιδημοσιονομικῶν μέτρων πού καταχτιέται μέ ἀγῶνα καὶ πού κοστίζουν;

- Τὴν ἐξαγγελία ἐνωρὺς τιμῶν ἀσφαλείας πού νὰ καλύπτουν ὡς πρὸς τὸ ἀναμενόμενο κόστος παραγωγῆς καὶ ἕνα λογικὸ ποσοστὸ κέρδους.

- Ἐπιδοτήσεις γιὰ νὰ διακινήθῃ τὸ προϊόν ἂν ἡ τιμὴ ἀσφαλείας ἔτυχε νὰ βγεῖ ψηλότερη ἀπ' ὅ,τι ἐπιτρέπουν οἱ συνθήκες τῆς ἀγορᾶς ἢ ἂν ἡ πολιτεία ἐπιθυμεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ χρονιὸν τιμὴ γιὰ ὄφελος τῶν οἰκονομικὰ ἀσθενέστερων τάξεων.

- Ἀσφάλιση τῆς παραγωγῆς ἀπὸ θεομηνίες καὶ νόσους.

- Ἐλεγχος τῶν τιμῶν, ὄρεση τῶν δασμῶν ἢ καὶ ἐπιδότηση τοῦ μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ, τῶν χημικῶν λιπασμάτων καὶ τῶν φυτοφαρμάκων.

- Αὐξηση τῶν συντάξεων σέ ἐπίπεδο πού νὰ ἐπιτρέπει ἀξιόπῃ γηρατειά.

β. 5. β. Αυτά τὰ ἄμεσα μέτρα μποροῦν νά ἐξοικονομηθοῦν στὸν προϋπολογισμό ἀπὸ τὴν πάταξη τῆς φοροδιαφυγῆς, ἀπ' τὴν κατάργηση τῶν προνομίων, "κινήτρων" καὶ ἀπαλλαγῶν τοῦ μεγάλου μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου, ἀπὸ τὴν ἐπιβολή ὑψηλοῦ φόρου στὰ ὑπερκέρδη τῶν μονοπωλίων.

γ. Γιὰ νά μειώσουμε τὸ χάσμα ὑπαίθρου - ἀστικῶν κέντρων:

Καθῆκον καὶ ὑποχρέωση τῶν προοδευτικῶν πολιτικῶν φορέων εἶναι ἡ προσπάθεια δημιουργίας "κινήτρων", ποὺ κρατοῦν τοὺς νέους στὸ χωριό καὶ ἐμποδίζουν τὴ μετανάστευση, ὅπως πολιτιστικὴ δουλειά, βιβλιοθήκες, ἐκδηλώσεις, ἀγροτικὲς σχολές, καλύτερη ἱατρικὴ μέριμνα, δημιουργία πνευματικῶν, μορφωτικῶν συλλόγων κ.λ.π.

δ. "Ὀχι στὴν ΕΟΚ τῶν μονοπωλίων:

Γιὰ νά προπαγανδίσουμε τὴν ἄρνησή μας νά ἐνταχθοῦμε στὴν ΕΟΚ τῶν μονοπωλίων, νά διαδόσουμε τὰ καταστροφικὰ τῆς ἀποτελέσματα, νά ἐρμηνεύσουμε τὴν φτώχεια καὶ τὴν μετανάστευση καὶ νά παλέψουμε ἐνάντια στὴν ἔνταξη.

3. Γιὰ νά δυναμώσουμε τοὺς συνεταιρισμούς μας, ἔτσι ὥστε νά γίνουν ἱκανοὶ γιὰ μιὰ καλύτερη κρατικὴ μεταχείριση, γιὰ περισσότερη πρωτοβουλία καὶ ἀνεξαρτησία ἀπέναντι στὴν ΑΤΕ, γιὰ τὸ ξεκίνημα τῆς προσπάθειας γιὰ μιὰ πραγματικὰ συνεταιριστικὴ καλλιέργεια, ὅπου οἱ ἀγρότες θά μειώσουν τὴν ἐκμετάλλευση καὶ τὴν παρέμβαση τοῦ μεσάζοντα.